ד:א	ומרדכי	ידע	את כל אשר	נעשה.				היה	המן		יוצא		מפלטין	של מלך	ואיגרות		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו,	פגע
ב	ומרדכי	ידע	את כל אשר	נעשה					המן	היה	יוצא		מפלטין	של מלך	ואיגרות		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו.	פגע
ט	ומרדכי	ידע	את כל אשר	נעשה	ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר				והמן	היה	יוצא		מפלטין	של מלך	ואיגרות	הללו	בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו	פגע
ק	ומרדכי	ידע	את כל אשר	נעשה.						היה	יוצא			של מלך	והאיגרות		בידו,	וכל	שרי	המלך	אחריו	פגע
ה	ומרדכי	ידע								היה	יוצא		מפלטין	של מלך	ואיגרות		בידו,	וכל	שרי	המלך	אחריו	פגע
ל	ומרדכי	ידע	את כל אשר	נעשה.						היה	יוצא		מפלטין	שלמלך	ואיגרות		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו.	פגע
ו	ומרדכי	ידע	את כל אשר	נעשה..						היה	יוצא		מפלטין	שלמלך	ואיגרות		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו	פגע
ז	ומרדכי									היה	יוצא		מפלטין	של מלך	ואיגרות		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו	פגע
ר	ומרדכי.									היה	יוצא		מפלטין	של מלך	ואיגרו'		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו	פגע
זׂ	ומרדכי	ידע	את כל אשר	נעשה.						היה	יוצא		מפלטין	שלמלך	ואגרות		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו.	פגע
אׂ	ומרדכי	ידע	את כל								כשיצה	המן	מפלטין	של מלך	ואגרת		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו	פגע
א	ומרדכי	ידע	את כל אשר	נעשה							וכשיצא	המן	מפלטין	של מלך	ואגרות		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו	פגע
פ	ומרדכי	ידע	את כל אשר	נעשה.							כשיצא	המן	מפלטין	של המלך	ואיגרות		בידו	וכל	שרי	המלך	אחריו.	פגע

ד:א	בהם מרדכי.	ראה		שלש	תינוקות	יוצאין	מבית	רבן.	אמר	להם	מרדכי:	אמרו	לי פסוקיכם.	פתח	ראשון	ואמר:	אל	תירא	מפחד	פתאום.
ב	בהם מרדכי	ראה		ג'	תנוקות	יוצאין	מבית	רבן	אמ'	להם	מרדכי	אמרו	לי פסוקייכו	פתח	חד	ואמ'	אל	תירא	מפחד	פתאום.
ט	בהם מרדכי	ראה	[ש]פגעו	לו שלשה	תינוקות				אמ'	להם	מרדכי בני	פסוקו	לי פסוקיכן	פתח	האחד מהם	ואמ'	אל	תירא	מפחד	פתאום:
ק	בהם מרדכי	ראה		ג'	תינוקות	יוצאין	מבית	הספר	אמ'	להם	מרדכי	אמרו	לי פסוקיכם	פתח	ראשון	ואמ'	אל	תירא	מפחד	פתאום ומשואת
ה	בהן מרדכי	ראה		שלש	תינוקות	יוצאין	מבית	רבן	אמ'	להם	מרדכי	אמרו	לי פסוקיכם	פתח	ראשון	ואמ'/	אל	תירא		פתאום,
ל	בהן מרדכי.	ראה		שלש	תינוקות	יוצאין	מבית	רבן.	אמ'	להם	מרדכי	אמרו	לי פסוקיכן	פתח	ראשון	ואמ'	אל	תירא	מפחד	פתאום.
ו	בהם מרדכי	ראה		שלש	תינוקות	יוצאות	מבית	רבן	אמר	להם	מרדכי	אמרו	לי פסוקיכם.	פתח	ראשון	ואמר	אל	תרא	מפחד	פתאום.
ז	בהן מרדכי	ראה		שלש	תינוקות	יוצאין	מבית	רבן.	אמ'	להן	מרדכי	אמרו	לי פסוקיכם	פתח	ראשון	ואמ'	אל	תירא	מפחד	פתאום.
ר	בהם מרדכי	ראה		שלש	תינוקות	יוצאין	מבית	רבן.	אמ'	להם	מרדכי	אמרו	לי פסוקכם.	פתח	ראשו'	ואמ'	אל	תירא	[מפח']	פתאו'.
זׂ	בהן מרדכי.	ראה		שלש	תינוקות	יוצאין	מבית	רבן.	אמר	להם	מרדכי	אמרו	לי פסוקיכם	פתח	ראשון	ואמר	אל	תירא	מפחד	פתאום.
אׂ	במרדכי	ראה		ג'	תינוקות	של	בית	רבן	א"ל	להם		פסקו	לי פסוקכם	פתח	ראשון	ואי	אל	תירא	מפחד	פתאום משואת
א	בהן מרדכי	וראה		ג'	תינוקו	יוצאין	מבית	רבן	אמ'	להם		קראו	פסוקיכם	פתח	ראשון	ואמ'	לא	תירא	מפחד	פתאום וגו'
פ	בהן מרדכי	ראה			תינוקות	ג' יוצאין	מבית	רבן.	אמ	להן		קראו	לי פסוקיכם.	פתח	ראשון.	ואמ	אל	תירא	מפחד	פתאום ומשואת

ד:א			פתח	שני	ואמר:	עוצו עצה	ותופר.		פתח	שלישי	ואמר:		ועד זקנה אני הוא.
ב			פתח	אדך	ואמ'								ועד זקנה אני הוא.
ט			פתח	השני	ואמר	עוצו עצה	ותופר:		פתח	השלישי	ואמ'	וגם	עד זקנה אני הוא.
ק	רשעים	כי תבוא.	פתח	שני	ואמ'	עוצו עצה	ותופר	דברו דבר	ולא יקום	כי עמנואל.	פתח	שלישי	ואמ'	ועד זיקנה אני הוא	ועד שיב(א)[ה]	אני אסבול	וגו'
ה			פתח	שיני	ואמ'	עוצו עיצה	ותופר,				פתח	שלישי	ואמ'	ועד זיקנה אני הוא,			
ל			פתח	שני	ואמ'	עוצו עצה	ותופר.				פתח	שלישי	ואמ'	עד זקנה אני הוא			
ו			פתח	שני	ואמ'	עוצו עצה	ותופר.				פתח	שלשי	ואמר	עד זקנה אני הוא.			
ז			פתח	שני	ואמ'	עוצו עצה	ותופר.				פתח	שלישי	ואמ'	עד זקנה אני הוא.			
ר			פתח	שיני	ואמ'	עוצו עיצ'	ותופ'.				פתח	שלישי	ואמ'	ועד זיקנה אני הוא.			
זׂ			פתח	שני	ואמר	עוצו עצה	ותופר	דברו דבר	ולא יקום.		פתח	שלישי	ואמ'	עד זקנה אני הוא.			
אׂ	צר	כי תבא		שני		עוצו עיצה	ותופר		ולא יקום	כי עמנו אל.		שלישי		עד זקינה אני הוא	ועד שיבה	אני אסבול	
א				שיני	אמ'	עוצו עיצה	ותופר	וגו'.				שלישי	אמ'	עד זקנה אני הוא		וגו'	
פ	רשעים	כי תבוא..		שיני		עוצו עצה	ותופר	דברו דבר	ולא יקום.	כי עמנו אל..		שלישי		עד זקנה אני הוא	ועד שיבה	אני אסבול	אני עשיתי

ד:א						מיד	צחק	מרדכי.	אמר לו	המן:		מה	אמרו	לך		תינוקות	הללו
ב					פתח אדך ואמ' עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום.	מיד	צחק	מרדכי.	אמ' לו	המן		מה	אמרו	לך		תנוקו'	הללו
ט						מיד	צחק	מרדכי.	א"ל	המן	למרדכי כמהתל	מה	אמרו	לך		תינוקו/ת/	אלה
ק						מיד	שחק	מרדכי	ואמ' לו	המן		מה	אמרו	לך		הנערים	
ה						מיד	צחק	מרדכי.	אמ' לו	המן		מה	אמרו	לך		תינוקות	הללו
ל						מיד	צחק	מרדכי.	אמ' לו	המן		מה	אמרו	לך		תינוקות	הללו
ו						מיד	צחק	מרדכי.	אמר לו	המן		מה	אמרו	לך		התינוקות	הללו
ז						מיד	צחק	מרדכי.	א"ל	המן		מה	אמרו	לך		תינוקות	הללו
ר						מיד	צחק	מרדכי.	אמ' לו	המן		מה	אמרו	לך	אלו	התינוקו'	
זׂ						מיד	צחק	מרדכי.	אמ' לו	המן		מה	אמרו	לך		תינוקות	הללו <מעבר דף>
אׂ							שחק	מרדכי	וא"ל	המן		מה	אמר	לך		תינוקות	הללו
א							צחק	מרדכי	א"ל	המן		מה	אמרו	לך		תינוקות	הללו
פ	ואני אשא	אני אסבול	ואמלט.				צחק	מרדכי.	אמ לו	המן		מה	אמרו	לך		תינוקות	הללו

ד:א	וצחקת:	אמר לו:		בשורות	טובות	בישרוני.	מיד	כעס	המן	בלבו,		ואמר:		איני	שוחט יד	תחלה	אלא	בתינוקות	הללו.
ב	וצחקת	אמר לו		בשורות	טובות	בשרוני.	מיד	כעס	המן	בלבו		ואמ'		איני	שוחט יד	תחלה	אלא	בתנוקות	הללו.
ט	ששחקת	אמ' לו		בשורות	טובות	בשרוני	מיד	נתמלא	המן		חימה	אמ'		איני	שוחט יד	תחלה	אלא	באלו	התינוקות:
ק	וצחקת	אמ' לו		בשורות	טובות	בישרוני.	מיד	כעס	המן	בליבו		ואמ'	לו	איני	שוחט יד	תחלה	אלא	בתינוקות	הללו
ה	וצחקת,	אמ' לו		בשורות	טובות	בישרוני,	מיד	כעס	המן	בליבו		ואמ'		איני	שוחט יד	תחילה	אלא	בתינוקות	הללו
ל	וצחקתה.	אמ' לו		בשורות	טובות	בישרוני.	מיד	כעס	המן	בלבו		ואמ'		איני	שוחט יד	תחילה	אלא	בתינוקות	הללו.
ו	וצחקת.	אמ' לו		בש(ו)רות	טובות	בשרוני.	מיד	כעס	המן			ואמר	בלבו	איני	שוחט יד	תחלה	אלא	בתינוקות	הללו.
ז	ושחקת.	אמ' לו		בשורות	טובות	בשרוני	מיד	כעס	המן	בלבו		ואמ'		איני	שוחט יד	תחלה	אלא	בתינוקות	הללו.
ר	וצחקת.	אמ' לו		בשורו'	טובו'	בישרוני.	מיד	כעס	המן	בליבו		אמ'		איני	שוחט יד	תחילה	אלא	בתינוקו'	הלכו.
זׂ	ושחקת.	אמר לו		בשורות	טובות	בשרוני.	מיד	כעס	המן	בלבו		ואמ'		איני	שוחט יד	תחלה	אלא	בתינוקות	הלכו.
אׂ	ששחקת	א"ל		בשורה	טובה	בשרני	מיד	כעס	המן	בליבו		ואמר		איני	שוחט יד	תחילה	אלא	באילו.	
א	שצחקת	א"ל		בשורה	טובה	בשרוני	מיד	כעס	המן	בלבו		ואמ'		איני	שוחט יד	תחילה	אלא	באילו.	
פ	שכך צחקת.	אמ לו	בישרוני	בשורה	טובה.		מיד	כעס	המן	בלבו.		ואמ		איני	שוחט יד	{רווח}	אלא	באילו..	

ד:א	אמר ר'	יצחק	נפחא:	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישראל.	שנאמר	ובמלאת	הימים	האלה	עשה	המלך		לכל העם	הנמצאים.		אין	עם	אלא	ישראל
ב	א"ר	יצחק בר	חנינה	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישראל	שנאמר	ובמלאת	הימים	האלה	עשה	המלך		לכל העם			ואין	עם	אלא	ישראל
ט	א"ר	יצחק	נפחא	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישראל	שנאמר	ובמלאת	הימים	האלה	עשה		משתה	לכל העם	הנמצאים.		ואין	עם	אלא	ישראל.
ק	ארי	יצחק	נפחא	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישראל	שני	ובמלאת	הימי	האלה										
ה	אמ' ר'	יצחק	נפחי	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישר'	שני	ובמלאות	הימים	האלה	עשה	המלך		לכל העם,			אין	עם	אלא	ישר'
ל	אמר ר'	יצחק	נפחא	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישׂ'	שני	ובמלאת	הימים	האלה	עשה	המלך		לכל העם	הנמצאים.		אין	עם	אלא	ישׂ'
ו	אמר ר'	יצחק	נפחה	עלילה	גדולה	בא	המן	על	ישראל	שני	ובמלאת	הימים	האלה	עשה	המלך		לכל העם	הנמצאים.		אין	עם	אלא	ישראל
ז	אמ' ר'	יצחק	נפחא	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישראל	שני	ובמלאת	הימים	האלה	עשה	המלך		לכל העם	הנמצאים.		אין	עם	אלא	ישראל
ר	אמ"ר	יצחק	נפחה	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישׂ'	שני	ובמלאת	הימי'	האלו	עשה	המל'		לכל הע'	הנמצ'	בשוש' הבי'.	אין	עם	אלא	ישר'
זׂ	אמר ר'	יצחק	נפחא	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישראל	שני	ובמלאות	הימים	האלה	עשה	המ'		לכל העם	הנמצ'.		אין	עם	אלא	ישראל
אׂ	ארי	יצחק	נפחא	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישראל														
א	א"ר	יצחק	נפחא	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישר'														
פ	א'ר'	יצחק	נפחא	בעלילה	גדולה	בא	המן	על	ישר														

ד:א	שנאמר	עמים הר יקראו.										אמר	לו	המן	לאחשורוש:			אלהיהם		של אילו	שונא	זימה
ב	שנאמ'	עמים הר יקראו.										אמ'		המן	לאחשורוש			אלהיהם		של אלו	שונא	זימה
ט	שני	עמים הר יקראו.										אמ'		המן	לאחשורוש	בא ונתחכם להם בעצה		אלהיהם		של אלו	שונא	זימה
ק												אמ'		המן	לאחשורוש			אלהיהן		של ישראל	שונא	זימא
ה	כנ	עמים הר יקראו,										אמ'	לו	המן	לאחשורוש			אלהיהם		של אילו	שונ(ה)[א]	זימה
ל	שני	עמים הר יקראו	שם יזבחו.									אמ'	לו	המן	לאחשורוש			אלהיהם		שלאילו	שונא	זימה
ו	שני	עמים הר יקראו	שם יזבחו	זבחי צדק.								אמ'	לו	המן	לאחשורוש			אלהיהם		שלאלו	שונא	זימה
ז	שני	עמים הר יקראו	שם יזבחו.									א"ל		המן	לאחשורוש			אלהיהם		של אלו	שונא	זמה
ר	שני	עמים הר יקראו	שם יזבי	זבי צדק.								אמ'	לו	המן	לאחשורו'			אלהיהם		שלאלו	שונא	זימה
זׂ	שני	עמים הר יקראו	שם יזבחו	זבחי צדק.								אמ'	לו	המן	לאחש'			אלהיהם		שָׁלְאילו	שונא	זמה
אׂ												לפי	שנהנו	מסעודת	אותו	רשע	שכך	אמר	לי'	המן	לאחשורוש	(אלהי)	בוראן	של אילו	שונא	זימה
א												לפי	שנהנו	מסעודת	אותו	רשע	שכך	אמ'	לו	המן	לאחשורוש		בוראן	של אילו	שונא	זימה
פ												לפי	שנהנו	מסעודתו	אותו	רשע		אמ	לו	המן	לאחשורוש		בוראן	של אילו	שונא	זימה.

ד:א	הוא.		העמד	להם	זונות	ועשה	להם	משתה	וגזור	עליהם	שיבואו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	כרצונם,	שנ׳	לעשות	כרצון	איש	ואיש,	ומי	שירצה	לבוא	יבוא,
ב	הוא		העמד	להם	זונות	ועשה	להם	משתה	וגזור	עליהם	שיבואו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	כרצונם.									
ט	הוא		העמד	להם	זונות	ועשה	להם	משתה	וגזור	עליהם	שיבואו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	[כ]רצונם	דכתי׳	לעשות	כרצון	איש	ואיש	ומי	שירצה	לבא	יבא
ק	הוא		עשה	להן	והעמד	להן	זונות					ויאכלו	וישתו	ויעשו	כרצונם	שנ׳	לעשות	כרצון	איש	ואיש				
ה	הוא,			העמיד	להם	זונות	ועשה	להם	משתה	וגזור	עליהם	שיבואו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	כרצונם	שנ׳	לעשות	כרצון	איש	ואיש,	ומי	שרוצה	לבוא	יבוא,
ל	הוא	אלא		העמד	להן	זונות	ועשה	להם	משתה	וגזור	עליהם	שיבואו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	כרצונם		לעשות	כרצון	איש	ואיש.	ומי	שירצה	לבוא	יבוא.
ו	הוא.	אלא		העמד	להם	זונה	ועשה	להם	משתה	וחזור	עליהם	שיבואו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	כרצונם.	שנ׳	לעשות	כרצון	איש	ואיש.	ומי	שירצה	לבא	יבא.
ז	הוא,	אלא		העמד	להם	זונות]	ועשה	להם	משתה	וגזור	עליהם	שיבאו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	כרצונם	שנ׳	לעשות	כרצון	איש	ואיש	ומי	שירצה	לבא	יבוא.
ר	הוא	אלא		העמד	עליהם	זונות	ועשה	להם	משתה	וגזור	עליהם	שיבואו	ויאכלו	וישתו		כרצונם	שנ׳	לעשוי	כרצו׳	איש	ואיש.	ומי	שירצה		יבוא.
זׂ	הוא.	אלא		העמד	להם	זונות	ועשה	להם	משתה	וגזור	עליהם	שיבאו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	כרצונם	שנ׳	לעשות	כרצון	איש	ואיש.	ומי	שירצה	לבא	יבא.
אׂ	הוא			העמיד	להי׳	זונות	ועשה	להם	משתה	והכריז	עליהי׳	שיבואו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	רצונם	דכתיב	לעשות	כרצון	איש	ואיש	מי	שירצה	להביא	יביא
א	הוא			העמד	להן	זונות	ועשה	להן	משתה	והכרז	עליהן	שיבאו	ויאכלו	וישתו	ויעשו	כרצונם	שנ׳	לעשות	כרצון	איש	ואיש	ומי	שירצה	לבא	יבא
פ	המן			שעמד	להן	זונות	ועשה	להן	משתה	והכריז	עליהם	שיבאו		וישתו	ויעשו	כרצונם.	שנ׳	לעשות	כרצון	איש	ואיש.	ומי	שירצה	לבא	יבא.

ד:א	ומי	שלא	ירצה	לבוא	לא	יבוא.		כדי	שלא	יהא	להם	פתחון	פה	לומ׳	על כרחינו	הביאנו,	גזר		והמלך	גזר	כן.	מיד	עמד	מרדכי	והכריז	עליהם	ואמר:
ב	ומי	שלא	ירצה	לבא	לא	יבא			שלא	יהא	להם	פתחון	פה	לומ׳	על כרחינו	הביאנו			והמלך	גזר	כן.	מיד	עמד	מרדכי	והכריז	עליהם	ואמ׳
ט	ומי	שאינו	רוצה		לא	יבא			שלא	יהא	להם	פתחון	פה	לומ׳	על כרחינו	באנו	מגזרתו	של מלך:			[מיד]	עמד	מרדכי	והכריז	עליהם	ואמר
ק					שלא	יבואו	על כרחן		שלא	יהא	להן	פיתחון	פה		שעל כרחן	באו	גזר		המלך		כן						אמ׳
ה	ומי	שלא	ירצה	לבוא	לא	יבוא		כדי	שלא	יהיה	להם	פתחון	פה	לומ׳	על כורחם	הביאום,	גזר				כן,	מיד	עמד	מרדכי	והכריז	עליהם	ואמ׳
ל	ומי	שלא	ירצה		לא	יבא.		כדי	שלא	יהא	להן	פתחון	פה	לומ׳	על כורחם	הביאום.	גזר		המלך		כך.	מיד	עמד	מרדכי	והכריז		ואמ׳
ו	ומי	שלא	ירצה	לבא	לבא	יבא		כדי	שלא	יהיה	להם	פתחון	פה	לומ׳	על כורחם	הביאני	גזר		המלך		כך..	מיד	עמד	מרדכי	והכריז		ואמ׳
ז	ומי	שלא	ירצה		לא	יבוא.		כדי	שלא	יהא	להם]	פתחון	פה	לומ׳	על כרחם	הביאום	גזר		המלך		כך	מיד	עמד	מרדכי	והכריז		ואמ׳
ר	ומי	שלא	ירצה		לא	יבוא.		כדי	שלא	יהא	להם	פתחו׳	פה	לומ׳	על כרחם	הביאום.	גזר		המלך		כך.	מיד	עמד	מרדכי	והכריז		ואמ׳
זׂ	ומי	שלא	ירצה		לא	יבא.		כדי	שלא	יהיה	להם	פתחון	פה	לומר	על כרחם	הביאום.	גזר		המלך		כך.	מיד	עמד	מרדכי?	והכ?ריז		ואמר
אׂ	ומי	שלא	ירצה		לא	יבוא		כדי	שלא	יהי׳	להם	פתחון	פה	לומר		שאנוסי׳			היינו			מיד	עמד	מרדכי			ואמר
א	ומי	שלא	ירצה	לבא	אל	יבא		כדי	שלא	יהא	להן	פתחון	פה	לומר		אנוסין			היינו.			מיד	עמד	מרדכי			ואמ׳
פ	ומי	שלא	ירצה	לבא	לא	יבא.		כדי	שלא	יהיה	להם	פיתחון	פה	לומר		אנוסים			היינו.			מיד	עמד	מרדכי			ואמ

ד:א		בניי,		הואיל	ולרצונכם		-		אל	תלכו,	שלא	יהא		פתחון	פה	לשטן			עליכם.			הניחו		דברי	מרדכי
ב		בניי		הואיל	ולרצונכ׳		הוא		אל	תלכו	שלא	יהא				לשטן			עליכם.			הניחו		דברי	מרדכי
ט	להם			הואיל	וברצונכם		עומד	העניין	אל	תלכו	שלא	יהא		פתחון	פה	לשטן			לקטרג עליכם	לפני	המקום	ותתחייבו.	הניחו		דברי	מרדכי
ק	להן	מרדכי		בניי	הואיל	וברצוניכם			אל	תלכו	שלא	יהא		פתחון	פה	לשטן		פתחון	פה					רלא שמעו		אלא
ה				בניי	והואיל	דרצונכם			אל	תלכו	שלא	יהיה	ככם	פתחון	פה	לשטן			עליכם,					הניחו		דברי מרדכי
ל				בניי	הואיל	ולרצונכם			אל	תלכו.	שלא	יהא		פתחון		לשטן			עליכם.					הניחו		דברי מרדכי
ו				בני	הואיל	ולרצונכם			אל	תלכו	שלא	יהיה		פתחון	פה	לשטן			עליכם.					הניחי		דברי מרדכי
ז				בניי	הואיל	ולרצונכם			אל	תלכו	שלא	יהיה		פתחון	פה	לסטן			עליכם.					הניחו		דברי מרדכי
ר				בני	הואיל	ולרצונכם		הוא	אל	תלכו	שלא	יהא		פתחו׳	פה	לשטן			עליכם.					הניחו		דברי מרדכי
זׂ				בני	הואיל	ולרצונכם			אל	תלכו.	שלא	יהיה		פתחון	?פה	לשטן			עליכם.					הניחו		דברי מרדכי
אׂ				בני	הואיל	וברצונכם		הוא	אל	תלכו	שלא	יהא		פתחון	פה	לשטן			עליכם					הניחו		דברי מרדכי
א		להן		בניי	הואיל	ולרצונם		הוא	אל	תלכו	שלא	יהא		פתחון	פה	לשטן			עליכם					הניחו		דברי מרדכי
פ		להן		בניי	הואיל	ולרצונכם		הוא	אל	תלכו	כדי	שלא	יהא	פתחון	פה	לשטן			עליכם.					הניחו		דברי מרדכי

ד:א		והלכו	לבית	המשתה	ואכלו	ושתו	ונשתכרו	וקלקלו.		אמר ר׳		ישמעאל	שמנה	עשר	אלף	וחמש	מאות		הלכו	לבית	המשתה.
ב		והלכו	לבית	המשתה	ואכלו	ושתו	ונשתכרו	וקלקלו..		א״ר		ישמעאל	שמנה	עשר	אלף	וחמש	מאות		הלכו	לבית	המשתי׳
ט		והלכו	לבית	המשתה	ואכלו	ושתו	ונשתכרו	וקלקלו	מעשיהן:	א״ר	(יהושע)	ישמעאל	י״ח		אלף	וחמש	מאות		הלכו	בבית	המשתה.
ק		הלכו			ואכלו	ושתו		וקלקלו		ארי׳		ישמעאל	י׳ח		אלף	ותקי׳		אנשים מישראל	הלכו	לבית	המשתה
ה		והלכו	לבית	המשתה	ואכלו	ושתו,	ונשתברו	וקילקלו,		אמי ר׳		ישמעי׳	י׳ח׳		אלף	ותשע	מאות		הלכו	לבית	המשתה
ל		והלכו	לבית	המשתה.																	
ו		והלכו	לבית	המשתה.																	
ז		והלכו	לבית	המשתה.																	
ר		והלכו	לבית	המשתה.																	
זׂ		והלכו	לבית	המשתה.																	
אׂ		והלכו	לבית	המשתה																	
א		והלכו	לבית	המשתה																	
פ		והלכו	לבית	המשתה..						א׳ר׳		יוחנן	שמנה	עשר	אלף				הלכו	לאותו	משתה

ד:א		מיד	עמד	השטן	והשטין		לפני	הקב״ה,	ואמר:		רבונו	של	עולם,	עד	מתי		תדבק	באומה	זו	שהן	מכעיסין	לפניך.
ב		מיד	עמד	השטן	והשטין		לפני	הי׳ה׳	ואמ׳		רבוי	של	עולם	עד	מתי		תדבק	באומה	זו	שהם	מכעיסים	לפניך.
ט		מיד	עמד	השטן	וקטרג		לפני	הק׳ב׳ה׳	ואמ׳	לפניו	רבונו	של	עולם	עד	מתי	אתה	מדבק	באומה	זו	שהן	מכעיסין	לפניך
ק		מיד	עמד	השטן					ואמ׳		ריבון	כל	העולמי׳	עד	מתי	לא	תימאס	באומה	זו		שמכעיסין	לפניך
ה	וקילקלו	מיד	עמד	שטן	והשטין		לפני	הק׳	ואמ׳		רבי׳	של	עו׳	עד	מתי		תידבק	באומה	זו	שהן	מכעיסין	לפניך
ל		מיד	בא	השטן	השטין	אותם	לפני	הק׳	ואמ׳		רבונו	שלעולם		עד	מתי		תדבק	באומה	זו	שהן	מכעיסין	לפניך
ו		מיד	בא	השטן	והשטין		לפני	הקב״ה	אמ׳	לפניו	רבונו	שלעולם		עד	מתי		תדבק	באומה	זו	שהם	מכעיסין	לפניך
ז		מיד		הסטן	הסטין	אותם	לפני	הק׳ב׳ה׳	ואמ׳		רבונו	של	עולם	עד	מתי		תדבק	באומה	זו	שהן	מכעיסין	לפניך.
ר				והשטן	השטין	אותם	לפני	הק׳.	ואמ׳	לפניו	רבי׳	שלעו׳		עד	מתי		תדבק	באומה	זו	שהם	מכעיסי׳	לפניך.
זׂ		מיד		השטן	השטין	אותם	לפני	הש׳ יתי׳	ואמ׳		ר״ש			עד	מתי		תדבק	באומה	זו	שהן	מכעי?סין?	.כ?פניך?
אׂ		מיד	עמד	השטן			לפני	הקב״ה	ואמר					עד	מתי		תבדק	באומה	זו	שהיא	מכעיסי׳	לפניך
א		מיד	עמד	שטן			לפני	הק׳	ואמ׳					עד	מתי		תדבק	באומה	זו	שהיא	מכעסת	לפניך
פ	ונשתכרו	וקילקלו.	מיד	עמד	השטן		לפני	הק׳ב׳ה׳	ואמ׳					עד	מתי		תדבק	באומה	זו	שהיא	מכעסת	לפניך.

ד:א				אם	רצונך,	אבד	אומה	זו	מן	העולם.	אמר	לו:		תורה	מה	תהא	עליה?	אמר	לפניו:
ב				אם	רצונך	אבד	אומה	זו	מן	העולם	א״ל			תורה	מה	תהא	עליה.	אמ׳	לו
ט				אם	רצונך	אבד	אומה	זו	מן	העולם.	א״ל	ק׳ב׳ה׳	לשטן	תורה	מה	תהא	עליה.	אמ׳	לפניו
ק											אלי׳	הקבה׳		תורה	מה	תהא	עליה	אמ׳	לפניו
ה						רצונך	לאבד	אומה	זו	מן	העולם,	אמ׳	לו	תורה	מה	תהא	עליה,	אמ׳	לו
ל				אם	רצונך	אבד	אומה	זו	מן	העולם.	אמ׳	לו		תורה	מה	תהא	עליה.	אמ׳	לפניו
ו				אם	רצונך	אבד	אומה	זו	מן	העולם.	אמ׳	לו		תורה	מה	תהא	עליה.	אמ׳	לפניו
ז				אם	רצונך	אבד	אומה	זו	מן	העולם	אמ׳	לו		תורה	מה	תהא	עליה.	אמ׳	לפניו
ר				אם	רצונך	אבד	אומה	זו	מן	העולם.	אמ׳	לו		תורה	מה	תהא	עליה.	אמ׳	לפניו
זׂ				אם	רצונך	אבד	אומה	זו	מן	העולם.	אמ׳	לו		תורה	מה	תהא	עליה.	אמ׳	לפניו
אׂ				אם	רצונך	תאבדם			מן	העולם	א״ל			תורה	מה	תהא	עליה	א״ל	
א				אם	רצונך	תאבדה			מן	העולם	א״ל			ותורה	מה	תהא	עליה	א״ל	
פ	בהן	ואתכם	אזרה	בגוים.	איכן	חוזרין	בתשובה.		אם	רצונך	תאבדנה			ותורה	מה	תהא	עליה.	אמ׳	לו.

ד:א	תסתפק	בעליונים.		אף	הקב״ה	השוה	דעתו	לכך.	באותה	שעה	אמר	הקב״ה:	למה	לי	אומה	זו	שבשבילה	רבו	אנחותי	בכל	יום.	אמרתי
ב	תסתפק	בעליונים.		אף	הקב״ה	הסכימה	דעתו	לכך..	באותה	שעה	אמ׳	הי׳ב׳ה׳	למה	לי	אומה	זו	שבשבילה	רבו	אנחותי	בכל	יום	אמרתי
ט	תסתפק	בעליונים.		אף	הקב׳ה׳		דעתו	לכך.	אותה	שעה	אמ׳	הק׳ב׳ה׳	למה	לי	אומה	זו	שבשבילה	רבו	אנחותי	בכל	יום	אמרתי
ק	תסתפק	בעליוני׳							מיד		אמ׳	הקבה׳	למה	לי	אומה	זו	שבשבילה	רבו	עלי	כמה	כעסים	
ה	תסתפק	בעליונים,		אף	הק׳	הישוה	דעתו	לכך,	באותה	שעה	אמ׳	הק׳	למה	לי	אומה	זו	שבשבילה	רבו	אנחות	בכל	יום	אמרתי
ל	תסתפק	בעליונים.		אף	הק׳	השווה	דעתו	לכך.	באותה	שעה	אמ׳	הק׳	למה	לי	אומה	זו	שבשבילה	רבו	אנחותיי	בכל	יום.	אמרתי
ו	תסתפק	בעליונים.		אף	הקב״ה		דעתו	לכך	השוה	באותה	שעה.	אמ׳	הקב״ה	למה	לי	אומה	זו	שבשבילה	רבו	אנחותי	בכל	יום	אמרתי
ז	תסתפק	בעליונים.		אף	הק׳ב׳ה׳	השוה	דעתו	לכך.	באותה	שעה	אמ׳	הק׳ב׳ה׳	למה	לי	אומה	זו	שבשבילה	רבו	אנחותי	בכל	יום	אמרתי
ר	תסתפק	בעליוני׳.		אף	הק׳	השוה	דעתו	לכך.	באותו׳	שעה	אמ׳	ה׳ב׳ה׳	למה	לי	אומ׳	זו	שבשבילה	רבו	אנחותיי	בכל	יום	אמרתי
זׂ	תסתפק	בעליונים.		אף	הש׳ יתי׳	השוה	דעתו	לכך.	באותה	שעה	אמ׳	הש׳ יתי׳	למה	לי	אומה	זו	שבשבילה	רבו	אנחותי	בכל	יום.	אמרתי
אׂ	נסתפק	בעליונים	והודו	לו							וא״ל		מה	לי	לאומה	זו	שבשבילו	רבו	אנחותי	בכל	יום	שני אמרתי
א	תסתפק	בעליונים	והודה	לו							אמ׳	לו	מה	לי	לאומה	זו	שבשבילה	רבו	אנחותי	בכל	יום	שני אמרתי
פ	תסתפק	העליונים.	והודה	לו							ואו׳		מה	לי	באומה	זו.	שבשבילה	רבו	אונחותי	בכל	יום	שני אמרתי

ד:א	אפאיהם	אשביתה	מאנוש	זכרם.	הביאו	לי	איגרות	וכתבו	עליהן	כליה.	הלך	השטן	והביא	מגילות			וכתבו	וחתמו.
ב	אפאיהם	אשביתה	מאנוש	זכרם.	הביאו	לי	אגרות	וכתבו	עליהם	כלייה.	הלך	השטן	והביא	מגילת			וכתב	וחתם
ט	אפאיהם	אשביתה	מאנוש	זכרם.	הביאו	לו	אגרות	וכתב	עליהן	כליה.	הלך	השטן	והביא	מגילות			וכתי	וחתם
ק					הביא		איגרות	וכתב	בהן	כלייה	הלך	השטן	והביא	מגילות				
ה	אפאיהם,				הביאו	לי	איגרות	כתבו	עליהם	כלייה,	הלך	שטן	והביא	מגילות			כתבן	וחתמו
ל	אפאיהם	אשביתה	מאנוש	זכרם.	הביאו	לו	איגרת	וכתבו	עליהן	כלייה.	מיד	הלך	השטן	והביא	מגילות		וכתבו	וחתמו.
ו	אפאיהם	אשביתה	מאנוש	זכרם.	הביאו		איגרות	וכתבו	עליהם	כלייה.	מיד	הלך	השטן	והביאו	מגילות		וכתבו	וחתמו.
ז	אפאיהם	אשביתה	מאנוש	זכרם.	הביאו	לו	אגרות	וכתבו	עליהם	כלייה.	מיד	הלך	הסטן	והביא	מגלות		וכתבו	וחתמו
ר	אפאיהם	אשבי'	מאנו'	זכרם.	הביאו	לי	איגרות	וכתבו	עליהם	כליה.	מיד	הלך	השטן	והביא	איגרו'		וכתבו	וחתמו.
זּ	אפאיהם	אשבי'	מאנו'	זכרם.	הביאו	לו	אגרות	וכתבו	עליהם	כלייה.	מיד	הלך	השטן	והביא	מגילות		וכתבו	וחתמו.
אז	אפאיהם	אשביתם	מאנוש	זכרם							מיד	הביא	השטן		אגרת	וחתם עליה' כלי'	וכתבו	וחתמו
א	אפאיהם	אשבית'	מאנוש	זכרם.							מיד	הביא	השטן		איגרת	לכתוב עליהן כליה	וכתבה	וחתמה
פ	אפאיהם.	אשביתה	מאנוש	זכרם.							מיד	הביא	השטן		איגרות	עליהן כלייה.	כתובה	וחתומה.

ד:א	כיון שראתה		תורה כך	יצאה	בבגדי	אלמנות		ונתנה	קולה	בבכי,		ולקול		בכייתה	צעקו		מלאכי	השרת
ב	כיון שראתה		תורה כך	יצאת	בבגדי	אלמנות		ונתנה	קולה	בבכי.		ולקול	יללתה	ובכייתה	צעקו		מלאכי	השרת
ט	כיון שראתה		התורה כך	יצאה	בבגדי	אלמנו/ת/		ונתנה	קולה	בבכי		ולקול	יללתה	ובכייתה	זעקו		מלאכי	השרת ובכו
ק			ובאה התורה		בבגדי	אלמנות	ועמדה לפני הקבה'	ונתנה	קולה	בביכייה	גדולה	וגם					מלאכי	שמים בכו
ה	כיון שראתה		התורה כך	יצתה	בבגדי	אלמנות,		ונתנה	קולה	בבכי,		ולקול		בכיתה,	צעקו		מלאכי	השרת
ל	כיון שראתה		תורה כך	יצאה	בבגדי	אלמנות		ונתנה	קולה	בבכי.		ולקול		בכייתה	צעקו		מלאכי	שרת
ו	כיון שראתה		תורה כך	יצאה	בבגדי	אלמנותה		ונתנה	קולה	בבכי		ולקול		בכייתה	בכו		מלאכי	השרת
ז	כיון שראתה		תורה כך	יצאה	בבגדי	אלמנותה		ונתנה	קולה	בבכי		ולקול		בכיתה	צעקו		מלאכי	שרת
ר	כיון שראת		תורה כך	יצאת	בבגדי	אלמנותיה		ונתנה	קולה	בבכי.		ולקול		בכייתה	צעקו		מלאכי	השרת
זּ	כיון שראתה		תורה כך	יצאה	בבגדי	אלמנותה		ונתנה	קולה	בבכי		ולקול		בכייתה	צעקו		מלאכי	השרת
אז	כיון שראה		התורה כך	יצאתה	בבגדי	אלמנת	ונתנה אפר על ראשה	ונתנה	קולה	בבכי	עד				שבכו		מלאכי'	
א	כיון שראתה		התורה כך	יצאה	בבגדי	אלמנות		ונתנה	קולה	בבכי	עד				שבכו	לקולה	מלאכי	השרת
פ	כיון שראתה		התורה כך	יצאה	בביגדי	אלמנות.		ונתנה	קולה	בבכי	עד				שבכו	לקולם	מלאכי	השרת

ד:א						ואמרו:		אם	ישראל	יאבדו	שמטיפין		דם		לשמונה	ימים
ב						ואמרו		אם	ישראל	יאבדו	שמטיפי	מבניהם	דם	ברית	לשמנה	ימים.
ט						ואמרו	רבונו של עולם	אם	ישראל	יאבדו	שמטיפין	מבניהם	דם	הברי/ת/	לשמנה	ימים
ק	במר	נפש				ואמרו			ישראל	יאבדו	שמטיפין		דם	ביניהן	לשמונה	ימים
ה						ואמרו		הם	ישר'	יאבדו	שמטיפין		דם	בניהם	לח'	ימים
ל						ואמו'		אם	יש'		שמטיפין		דם	ברית	לשמונה	ימים
ו						ואמרו		אם	ישראל	יאבדו	שמטיפין		דם		לשמנה	
ז						ואמו'		אם	ישראל		שמטיפין		דם		לשמונה	ימים
ר						ואמו'		אם	יש'		שמטיפין		דם		לח'	ימים
זּ						ואמרו		אם	ישראל		שמטיפין		דם		לשמנה	ימים
אז			דכתיב	הן אראלי'	צעקו חוצה	מלאכי שלום מר יבכון		ואמרו	ישראל		שמטיפין		דם		לשמונה	
א			דכתי'	הן אראלים	צעקו חוצה	וגו'		ואמרו	אין ישר'		שמטיפין		דם		לשמונה	
פ			דכתי'	הן אראלים	צעקו חוצה.			ואמרו	אין ישר'		שמטיפין		דם		לשמנה	

ד:א	אנו	מה	אנו	צריכים	בעולם	שנ'	הן	אראלם	צעקו	חוצה,	הבט	לברית.
ב	אנו	מה	אנו	צריכים	לעולם	שני	הן	אראלם	צעקו	חוצה	מלאכי שלום	מר יבכיון. וכתי' הבט לברית.
ט	אנו	מה	אנו	צריכים	בעולם	דכתי'	הן	אראלם	צעקו	חוצה	מלאכי שלום	מר יבכיון. הבט לברית.
ק						שני	הן	אראלם	צעקו	חוצה	מלאכי שלום	מר יבכיון הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ.
ה			מה	אנו	צריכים	בעולם,	שני	הן	אראלם	צעקו	חוצה	,,, הבט לברית
ל	אנו		מה		צריכין	בעולם.	שני	הן	אראלם	צעקו	חוצה.	הבט לברית.
ו	אנו		מה	מה	צריכים	בעולם.	שני	הן	אראלם	צעקו	חוצה.	הבט לברית.
ז	אנו		מה		צריכים	בעולם	שני	הן	אראלם	צעקו	חוצה	הבט לברית
ר	אנו		מה		צריכין	בעולי.	שני	הן	אראלם	צעקו	חוצה	צעקו הבט לברית.
זּ	אנו		מה		צריכין	בעולם	שני	הן	אראלם	צעקו	חוצ'	הבט לברית.
אז	אנו		מה		צריכן	לעולם						הבט לברית
א	אנו		מה		צריכי'	לעולם						הבט לברית
פ	אנו		מה		צריכין	לעולם						הבט לברית.

ד:א	כיון	ששמעו	חמה	ולבנה	חגרו	שקים	ונתנו	קולם	בבכי	שנ'	שמש	וירח	קדרו.	ושמים	וארץ
ב	כיון	ששמעו	חמה	ולבנה	חגרו	שקים	ונתנו	קולם	בבכי	שני	שמש	וירח	קדרו.	ושמים	וארץ
ט	כיון	ששמעו	חמה	ולבנה	ומזלות כך	חגרו	שקים	ונתנו	קולם	בבכי	שני	שמש	וירח	קדרו	ושמים	וארץ
ק	וגם		חמה	ולבנה		חגרו	שקים				שני	שמש	וירח	קדרו	וכוכבים אספו נוגהם	ושמים וארץ
ה	כיון	ששמש	חמה	ולבנה		חגרו	שקים	ונתנו	קולם	בבכי	שני	שמש	ויריח	קדרו		שמים וארץ
ל	כיון	ששמעו	חמה	ולבנה	כך	חגרו	שקים	ונתנו	קולם	בבכי	שני	שמש	וירח	קדרו.		ושמים וארץ
ו	כיון	ששמעו														שמים וארץ
ז	כיון	ששמעו	חמה	ולבנה	כך	חגרו	שקים	ונתנו	קולם	בבכי	שני	שמש	וירח	קדרו		ושמים וארץ
ר	כיון	ששמעה	חמה	ולבנה	כך	חגרו	שקי'	ונתנו	קולם	בבכי.	שני	שמש	וירי	קדרו	וכוכבי' אספו נגהם.	ושמי' וארי
זּ	כיון	ששמעו	חמה	ולבנה	כך	חגרו	שקים	ונתנו	קולם	בבכי	שני	שמש	וירח	קדרו		ושמי' וארץ
אז	שמים וארץ	לא שמתי.	ואף		חמה	ולבנה					חשך		מן הצער	דכתיב	שמש וירח	קדרו	פניה'	
א	שמים וארץ	לא שמתי.	אף		חמה	ולבנה					חשך	אורם	מהצער	דכתי'	שמש וירח	קדרו		ושמים
פ			אף		חמה	ולבנה					חשך	אורם	מן הצער.	דכתי'	שמש וירח	קדרו.		ושמים וארץ

ד:א			נתאבלו			שנ'	אלביש	שמים	קדרות	ושק אשים כסותם.
ב			התאבלו			שני	אלביש	שמים	קדרות	ושק אשים כסותם.
ט			כמו כן	לבשו שק ובכו לקולם [כל מ]שר[תי מלאכי רומה]		דכתי'	אלביש	שמים	קדרו/ת/	ושק אשים כסותם :
ק			נתאבלו			שני	אלביש	שמים	קדרות	ושק אשים כסותם.
ה			נתאבלו			שני	אלביש	שמים	קדרות,	
ל			נתאבלו			שני	אלביש	שמים	קדרות.	
ו			נתאבלו			שני	אלביש	שמים	קדרות.	
ז			נתאבלו.			שני	אלביש	שמים	קדרות	[ושק אשים כסותם]
ר			נתאבלו.			שני	אלביש	שמי'	קדרות.	
זּ			נתאבלו			שני	אלביש	שמי'	קדרות.	
אז			וכל סדרי בראשית							
א			וסדרי בראשית	מתאבלין						
פ			וכל מעשה בראשית	מתאבלין						

ד:א				מיד	רץ	אליהו		אצל	אבות העולם		וצדיקי עולם		ונביאים הראשונים	ואמר	להם:
ב				מיד	רץ	אליהו	זכור לטוב	אצל	אבות	בבהלה	וצדיקים		ונביאים הראשונים	ואמ'	להם
ט				מיד	בא	אליהו	זכור לטוב	אצל	אבות העולם	בריצה וזריזות			ואמר	להם	רועי
ק				מיד	רץ	אליהו	זל'	אצל	אבות העולם		וצדיקים		ונביאים הראשוני'	ואמ'	להם
ה				מיד	רץ	אליהו		אצל	אבות	בבהלה	וצדיקי עולם	ונ'	ונביאים הראשונים,	ואמ'	להם
ל				מיד	רץ	אליהו		אצל	אבות העולם	בבהלה	וצדיקי עולם		ונביאים הראשנים	ואמ'	להם
ו				מיד	רץ	אליהו		אצל	אבות העולם	בבהלה	וצדיקי עולם		ונביאים הראשנים.	ואמ'	להם
ז				מיד	ירץ	אליהו		אצל	אבות העולם	בבהלה	וצדיקי עולם		ונביאים הראשונים	ואמ'	להם
ר				מיד	רץ	אליהו		אצל	אבות העול'	בבהלה	וצדיקי עולם		ונביאי' הראשוני'	ואמ'	להם
זּ				מיד	רץ	אליהו		אצל	אבות העולם	בבהלה	וצדיקי עולם		ונביאים הראשונים	ואמ'	להם
אז						ו[בא]	אליהו	אצל	האבות העולם		וצדיקי עולם		ונביאי' הראשוני'	ואמר	להם
א				מיד	רץ	אליהו		אצל	אבות העולם		וצדיקי עולם		ונביאים הראשונים	ואמ'	להם
פ	שהוכיח ומחזרין על הפתחים כדי שיכמדו תורה ומצות.			מיד	רץ	אליהו		אל	אבות העולם		וצדיקי עולם.		ונביאים הראשונים.	ואמר	להן

| ד:א | | |

ד:א	לא	היה	יודע?	אלא			לא	היה מתיירא	עד	שבא	אליהו											
ב	לא		ידע	אלא	היה יודע		ולא	היה מתירא	עד	שבא	אליהו											
ט	לא	הוה	ידע מרדכי.	אלא		מעולם	לא	נתיירא	כשעה	שבא	אליהו	והודיעו	שכבר	עלתה	ההסכמה	מן	השמים	מקטרוג	שטן	על	ישר'	שקלקלו	בסעודת	אחשורוש
ק	לא	היה	יודע				ולא	נתיירא	עד	שבא	אליהו											
ה	לא	היה	יודע	אלא			לא	היה מתיירא	עד	שבא	אליהו											
ל	לא	היה	יודע.	אלא			ד-לא	שהיה מתיירא.	עד	שבא	אליהו											
ו	לא	היה	יודע.	אלא			לא	היה מתירא	עד	שבא	אליהו	והודיעו										
ז	לא	היה	יודע	אלא			דלא	היה מתיירא	עד	שבא	אליהו											
ר	לא	היה	יודע	אלא			דלא	היה מתיירא	עד	שבא	אליהו	והודיעו										
זֿ	לׂא	היה	יודע?.	אלא			דלא	היה מתירא	עד	שבא	אליהו											
אֿ																						
א			ידע	אלא			שלא	היה מתירא	וכיון													
פ		היה	יודע	אלא			שלא	היה מתיירא	וכיון													

ד:א	ואמר:		הסכימו	מלמעלה.	מיד	ויקרע מרדכי את בגדיו.																
ב	והגיד	לו	שהסכימו	למעלה	מיד	ויקרע מרדכי את בגדיו																
ט	והגיד	לו	לאמר דע שבניך ישראל	חייבין כלייה	מן השמים	מיד כתיב **ויקרע** מרדכי את בגדיו	וילבש שק ואפר	ויצא בתוך העיר.														
ק	ואמ'	לו	ידוע לך כי	הסכימו	מלמעלה	להשמיד כל ישראל	מיד	ויקרע מרדכי את בגדיו														
ה	ואמ'			הסכימו	מלמעלה		מיד	ויקרע מרדכי את בגדיו														
ל	ואמ'			שהסכימו	למעלה		מיד	ויקרע את בגדיו														
ו	ואמ'	לו		שהסכימו	למעלה		מיד	ויקרע מרדכי את בגדיו.														
ז	ואמ'			שהסכימו	למעלה		מיד	ויקרע את בגדיו														
ר		מה		שהסכימו	למעלה.		מיד	ויקרע מרדכי את בגדיו.														
זֿ	ואמר			שהסכימו	למע'.		מיד	ויקרע מרדכי את בגדיו.														
אֿ																						
א	שאמ'	לו			מלמעלה	הסכימו	מיד	ויקרע מרדכי את בגדיו.														
פ	שאמר	לו		הסכימו	מלמעלה		מיד	ויקרע מרדכי את בגדיו.														

ד:א	מה עשה?		קיבץ	כל	תינוקות	של בית	רבן	ועינה אותם	מלחם	וממים	והלבישן	שקים		והושיבן	על האפר							
ב	מה עשה		קבץ	כל	תינוקות	של בית	רבן	ועינה אותם	מלחם	וממים	והלבישם	שקים		והושיבם	על האפר							
ט	מה עשה		קבץ	כל	תינוקות	של בית	רבן	ועינה אותם	מלחם	וממים	והלבישם	שק		והושיבן	על האפר	ונתן ספריהם בברכיהן	וכל	תינוק				
ק			וקיבץ	כל	התינוקות	של בית	רבן	ומנען	מלאכול	ולשתות	והלבישן	שקים		והושיבן	באפר							
ה	מה עשה		קיבץ	כל	תינוקות	של בית	רבן,	ועינה אותם	בלחם	ובמים,	וה'' והלבישן	שקים		והושיבן	על האפר							
ל	מה עשה		קיבץ	כל	תינוקות	שלבית	רבן	ועינה אותם	מלחם	וממים	והלבישן	שקים										
ו		מיד	קבץ	את כל	התינוקות	של בית	רבן	ועינה אותם	מלחם	וממים	והלבישן	שקים	עליהם									
ז	מה עשה		קיבץ	כל	תינוקות	של בית	רבן	ועינה אותם	מלחם	וממים	והלבישן	שקים	עליהם									
ר	מה עשה		קיבץ	כל	תינוקו'	שלבית	רבן	ועינה אותם	מלחם	וממים	והלביש	שקים	עליהם									
זֿ	מה עשה		קבץ	כל	תינוקות	שלבית	רבן	וענה אותם	מלחם	ומים	והלבישן	שקים										
א		מיד	קיבץ	כל	תינוקות	של בית	רבן	ועינן	בתענית		והלבישן	שקים			על האפר							
פ		מיד	ריבץ		תינוקות	של בית	רבן	ועינן	בתענית		והלבישו	שקין			על האפר							

ד:א																						
ב									והיו	צועקים	בבכייה		ובילכה.			באותה שעה	אמרה	כנסת ישראל	לפני הקב''ה:	רבונו		
ט	ותינוק היה ספרו פתוח לפניו והם בבכייה ואנחה לפני קב''ה ובתענית								והמה		בוכים	וצועקים	?דִּ?בהלה ויי(ד)[ל]ה		באותה שעה	אמרה	כנסת ישראל	לפני הי'ב'ה'	רבו'			
ק									והיו		בוכין		בקול ילללה	ובהלה:		אמרה	כנסת ישראל	לפני הק'ב'ה'	רבונו			
ה									והיו	צועקים	בבכייה		ובלל'יה,		באותה שעה	אמרה	כנסת ישרי	לפני הק'	רבו'			
ל									והיו	צועקין	בביכייה		ובילכה		באותה שעה	אמרה	כנסת יש'	לפני הק'	רבונו			
ו									והיו	צועקים			בילכה	ובכיה	באותה שעה	אמרה	כנסת ישראל	לפני הקב''ה	רבונו			
ז									והיו	צועקים	בבכיה		ובילכה		באותה שעה	אמרה	כנסת ישראל	לפני הק'ב'ה'	רבונו			
ר									והיו	צועקי'	בבכיה		ובילכה		באות' שע'	אמר'	כנס' יש'	לפני הב'''ה	רבו'			
זֿ									והיו	צועקים	בבכייה		ובילכה		באותה שעה	אמרה	כנסת ישרי	לפני הש' יתֿ	רבו'			
א									והיו	צועקין	בבכייה		כל אותו הלילה		באותה שעה	אמר'	כנסת ישר'	לפני הק'	רבונו			
פ									והיו	צועקים	בביכיה		כל אותו הלילה		באותה שעה	אמרה	כנסת ישר	לפני הק'ב'ה'	רבונו			

ד:א	של עולם!	כל זמן	שאומות	העולם	עומדים	עלי	עלינו	אין	מבקשין	ממני	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלות	אותי		מן העולם,	שנאמר	ואכרות	קומת ארזיו.
ב	של עולם	כל זמן	שאומות	העולם	עומדין	עלי	עלינו	אינם	מבקשים	ממנו	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלותינו			מן העולם	שני	ואכרות	קומת ארזיו
ט	של עולם	כל זמן	שאומות	העולם	עומדין	עלינו	עלינו	אין	מבקשין	ממנו	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלותינו	ולאבד אותנו		מן העולם	דכתי'	ואכרות	קומת ארזיו:
ק	של עולם	כל זמן	שאומות	העולם	עומדין	על ישראל	אינם	מבקשים			לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלותם			מן העולם			
ה	של עו'	כל זמן	שאומות	העולם	עומדים	עלי	אין	מבקשים	ממני	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלות	אותי			מן העולם	שני	ואבדות	קומת ארזיו
ל	שלעולם	כל זמן	שאומות	העולם	עומדין	עלי	אין	מבקשין	ממני	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלות	אותי			מן העולם	שני	ואכרות	קומת ארזיו
ו	שלעולם	כל זמן	שאומות	העולם	עומדין	עלי	אין	מבקשין	ממני	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלות	אותי			מן העולם	שני	ואכרות	קומת ארזיו
ז	שלעולם	כל זמן	שאומות	העולם	עומדין	עליי	אין	מבקשין	ממנו	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלות	אותי			מן העולם	שני	ואכרות	קומת ארזיו
ר	שלעולם	כל זמן	שאומות	העו'	עומדים	עלי	אינן	מבקשין	ממני	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלותינו				מהעול'	שני	ואכרות	קומת ארזיו
זֿ	שלעו'	כל זמן!	שאומו'	העו'	עומדין	עלי	אין	מבקשין	ממני	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלותי				מן העו'	שני	ואכרות	קומת ארזיו
א	של עולם	כל זמן	שאומות	העולם	עומדי'	עלי	אין	מבקשי'	ממני	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלותי				מן העולם	שני	ואכרות	קומת ארזיו
פ	של עולם	כל זמן	שאומות	העולם	עומדין	עלי	לא	מבקשין	ממני	לא כסף	ולא זהב	אלא	לכלותן				מן העולם	דכתי'	ואכרות	קומת ארזים

ד:א		עמד	עלי	נבוכדנצר		וביקש	לכלות אותי,		שנאמר	אכלני	הממני	נבוכדנצר		מלך	בבל.
ב		עמד	עלי	נבוכד נצר		ובקש	לכלותי			אכלני	הממני				
ט		עמד	עליהם	נבוכד נצר	הרשע	ובקש	לכלותנו	מן העולם	שני	אכלני	הממני	נבוכד נצר		מלך	בבל
ק										אכלני	הממני	נבוכדנצר		מלך	בבל
ה		עמד	עלי	נבו' נצר		וביקש	לכלות אותי		שני	אלבני	הממני,	נבו' נצ''		מלך	בכל
ל		עמד	עלי	נבוכדנצר	הרשע	וביקש	לכלותי		שני	אכלני	הממני	נבוכדנצר		מלך	בבל
ו		עמד	עלי	נבוכדנצר	הרשע	וביקש	לכלותי								
ז		עמד	עלי	נבוכדנאצר	הרשע	ובקש	לכלות אותו	מן העולם	שני	אכלני	הממני	נבוכדנאצר		מלך	בבל
ר		עמד	עלי	נבוכדני	מלך בבל				שני		הממני			מלך	בבל
זֿ		עמד	עלי	נבוכדי	הרשע	ובקש	לכלות אותי	מן העו'	שני	אכלני	הממני	נבוכדני		מלך	בבל
א	מבחר ברושיו	וכן		נבוכד נצר	הרשע	בקש	לכלותי								
פ	ומבחר ברושיו	וכן		נבוכד נצר		בקש	לכלותי								

ד:א	
ב	
ט	והכביד עלי עולו כשהייתי בקטנותי ולא חסו עלי כמו שנאמ' רבת צררוני מנעוריי כשהייתי נער כמו שאומ' כי נער ישראל ואהבהו ועו' קם עלי נבוכדנצר הרשע וביקש לכלות אותי ובא
ק	
ה	
ל	
ו	
ז	
ר	
זֿ	
א	
פ	

ד:א		אימתי	הממני?	בשעה	שהעמיד	צלם		קיבץ עלי	שבעים	מלכים		ודן אותי	לפניהם	ואמר:
ב				בשעה	שהעמיד	צלם	קם	וקבץ	שבעים	מלכיות	והשתחוו			אמ	לחנניה מישאל ועזריה
ט	עלי בכל עקימא וערמה והשיאתני			בשעה	שהעמיד	הצלם	קם	וקבץ עלי	שבעים	מלכיות		ודנני	לפניהם	ואמר	
ק		אימתו	הממני	בשעה	שהעמיד את	הצלם		קבץ עלי	שבעים	מלכיות		ודן אותי	לפניהם	ואמר לי	
ה		אומתי	הממני	בשעה	שהעמיד	צלם		קיבץ עלי	ע'	מלכים		ודן אותי	לפניהם	ואמ'	
ל		אימתי	הממני	בשעה	שהעמיד	צלם		קיבץ עלי	ע'	מלכים		ודן אותי	לפניהם	ואמ'	
ו		אמתי	הממני	בשעה	שהעמיד	צלם		קיבץ עלי	שבעים	מלכים		ודן אותי	לפניהם	ואמר	
ז		אימתי	הממני	בשעה	שהעמיד	צלם	בהיכל	קיבץ עלי	שבעים	מלכים		ודן אותי	לפניהם	ואמ'	
ר		אימתי	הממני	בשעה	שהמיד	צלם	בהיכל	קיבץ עלי	ע'	מלכי'		ודן אותי	לפניהם	ואמ'	לי
זֿ		אימתי	הממני	בשעה	שהעמיד	צלם	בהיכל	קבץ עלי	שבעים	מלכים		ודן אותי	לפ--הם	ואמ'	
א				בשעה	שעשה	הצלם		וקיבץ עלי	ע'	מלכים		ודנם	לפניהם	ואמ'	
פ				בשעה	שהעמיד	הצלם		וקיבץ עלי	ע'	מלכים		ודנני	לפניהם	ואמר	

ד:א	השתחוו	לצלם.		אמרו	לו	חנניה	מישאל	ועזריה:		אין אנו	משתחווים		אמר להם:
ב	השתחוו			אמרו	לו					לא			אמ' להם
ט	השתחוו	לצלם	זה שהקימותי כדרך שהשתחוו כל חכימי בבל	השיבו	לו	חנניה	מישאל	ועזריה	לצלמך	לית אנחנא	סגדין	ולאלהך לית אנחנא פלחין	[אמ' להן
ק	השתחוו	לצלמי	וגזר בי דינים משונים ושפטי' גדולים	ואמרו	לו	חנניה	מישאל	ועזריה		אין אנו	משתחווים		אמ' להם
ה	השתחוו	לצלם,		אמ'	לו	חנניה	מישאל	ועז'		אין אנו	משתחוים		אמ' להם
ל	השתחוו	לצלם		אמ'	לו	חנינייה	מישאל	ועזריה		אין אנו	משתחווים		אמ' להם
ו	השתחו	לצלם		אמרו	לו	חנניה	מ[י]שאל	ועזריה		אין אנו	משתחוים		אמ' להם
ז	השתחוו	לצלם		אמ'	לו	חנניה	מישאל	ועזריה		אין אנו	משתחוים		א"ל
ר	השתחוו	לצלם		אמ'	לו	חנניה	מישאל	ועזריה		אין אנו	משתחוים		אמ' להם
זֿ	השתחוֿו	לצלם		אמרו	לו	חנניי	מישי	ועזר'		אין אנו	משתחוים		אמ' להם
א	השתחוו	לצלם		א"ל		חנניה	מישאל	ועזריה		אין אנו	משתחוים		אמ' להם
פ	השתחוו	לצלם		אמרו	לו	חנניה	מישאל	ועזריה		אין אנו	משתחוים	לצלם	אמ' להם

ד:א	מפני מה?	אמרו לו:	לפי	שגזרותיו	של הקב"ה	גדולים	מגזירותיך.		שאמר לנו		לא	יהיה לך	אלהים	אחרים	על פני.
ב	ולמה	אמרו לו	מפני	שגזרותיו	של ה'ב'ה'	קשים	מגזרותיך		שאמ' לנו		לא	יהיה לך	אלהים	אחרים	על פני
ט	למה]	אמ' לו	מפני	שגזרותיו	של הק'ב'ה'	קשין הן	מגזרותיך	ויראתו קדושה מיראתך	וכבר גזר עלינו	בתורתו הקדושה	לא	יהיה לך	אלהים	אחרי/ם/	על פני [וכתיב]
ק	מפני מה	אמרו לו	לפי	שגזירותיו	של הקבה'	גדולים	מגזירותיך		שאמר לנו		לא	יהיה	אלהים	אחרים	על פניי
ה	מפני מה	אמרו לו	לפי	שגזירותיו	של הק'	גדולים	מגזירותיך		שאמ' לנו		לא	יהיה לך,			
ל	מפני מה	אמ' לו	מפני	שגזרותיו	שלהק'	טובים	מ-גזרותיך	והוא צונו			לא	יהיה לך	אלהים	אחרים	על פני
ו	מפני מה	אמ' לו		שגזירותיו	שלהקב"ה	טובים	מגזירותיך		שאמ' לנו		לא	יהיה לך	אלהים	אחרים	על פני
ז	מפני מה	א"ל	לפי	שגזרותיו	של הקבה	טובים	מגזרותיך		שאמ' לנו		לא	יהיה לך	אלהים	אחרים	על פני
ר	מפני מה	אמ' לו	מפני	שגזירותיו	שלהב"ה	טובים	מגזירותיך		שאמ' לנו		לא	יהיה לך	אלהי'	אחרי'	על פני
זֿ	מפני מה	אמרו לו	מפני	שגזירותיו	שלהש' יתי'	טובים	מגזירותיך		שאמר לנו		לא	יהיה לך	א'	אחרי'	על פני
א	למה	אמ' לו	לפי	שגזירותיו	של הק'	קשים	מגזירותיך	והוא אמ'			כי לא	תשתחוה	לאל	אחר	
פ	כמה	אמרו לו	לפי	שגזירותיו	של הק'ב'ה'	קשין	מגזירותיך	והדין			כי לא	תשתחוה	לאל	אחר	

ד:א		אמר להם:	ולמה	מרדתם	בו?	אמרו לו:	לפיכך	באנו	לידך.
ב		אמ' להם		מרדתם	בי	אמ' לנו		באנו	לידך
ט	לא תעשה פסל וכל תמונה וגו'	אמ' להן	ולמה	מרדתם	בו ולא שמעתן לקולו	אמרו לו	לפיכך	באנו	לידך
ק		אמר להם	ולמה	מרדתם	בו	אמרו לו	ולכך	באנו	ליידיך
ה		אמ' להם	ולמה	מרדתם	בו,	אמרו לו	לפיכך	באנו	לידך,
ל		אמ' להם	ולמה	מרדתם	בו	אמ' לו	לפיכך	באנו	לידך
ו		אמ' להם	ולמה	מרדתם	בו	אמרו לו	לפיכך	באנו	לידיך
ז		א"ל	ולמה	מרדתם	בו	א"ל	לפיכך	באנו	לידיך
ר		אמ' להם	למה	מרדתם	בו	אמ' לו	לכך	באנו	לידך
זֿ		אמ' להם	ולמה	מרדתם	בו	אמרו לו	לפיכך	באנו	לידיך
א		אמ' להם	ולמה	מרדתם	באלהיכ'	א"ל	לפיכך	באנו	לידך
פ		אמ' להם	ולמה	מרדתם	בו	אמרו לו	לפיכך	באנו	לידך

ד:א	אמר להם:	ואין	אתם	מתייראין	מכבשן	האש	שלי?	אמרו לו:	וכי	אש שכך	קשה	מאשו	של ה'ב'ה?		והלא	שש	אשות	יש
ב		ואין	אתם	יראים	מכבשן	האש	שלי	אמ' לו	וכי	אישך	קשה	מאשו	של ה'ב'ה'		והלא	שש	אשות	
ט	אמ' להם	ואין	אתם	מתייראין	מכבשן	האש	שלי	אמרו לו		אש של הק'ב'ה'	קשה	מאשך		הרבה אמ' להן למה כי לך אש אחת	ולו	ששה	אשות	
ק	אמר להם	ואין	אתם	מתייראין	מן כבשן	האש	שלי	אמרו לו	וכי	אש שכך	קשה	מאישו	של הקבה'		והלא	שש	אישות	יש
ה	אמ' להם	ואין	אתם	מתיירין	מכבשן	האש	שלי,	אמרו לו	וכי	אש שלך	קשה	מאשו	של הק'		והלא	שש	אשות	יש
ל	אמ' להם	ואין	אתם	מתייראין	מכבשן	האש	שלי	אמ' לו	וכי	אש שלך	קשה	מאשו	שלהק'		והלא	כמה	אשות	יש
ו	אמ' להם	ואין	אתם	מתיראים	מכבשן	האש	שלי	אמרו לו	וכי	אש שלך	קשה	מאישו	שלהקב"ה					
ז	א"ל	ואין	אתם	מתייראין	מכבשן	האש	שלי	אמרו לו	וכי	אש שלך	קשה	מאשו	של הק'ב'ה'		והלא	שש	אשות	יש לו
ר	אמ' להן	אין	אתם	מתייראין	מכבשן	האש	שלי	אמ' לו	וכי	אש שלך	קשה	מאשו	שלהק'		והלא	אש	אישות	יש' לו
זֿ	אמ' להם	ואין	אתם	יריאין	מכבשן	האש	שלי	אמרו לו	וכי	אש שלך	קשה	משלהש' יתע'			והלא	אש	אישות	היו לו
אֿ																	אשות	
א	א"ל		ולא	אתם	מתייראין	מכבשן	האש	שלי	א"ל		אשו דשל הק'	קשה	משלך		ולא עוד אלא	ששה	אשות	
פ	אמ' להם	ואין	אתם	מתיראין	מכבשן	האש	שלי	אמרו לו		אשו של הק'ב'ה'	קשה	משלך			ולא עוד אלא	שש	אשות	

ד:א	להקב"ה:		יש	אש	אוכלה	אש - זו	אישו	של הקב"ה	שהיא אוכלת	אשן	של מלאכי	השרת.	ויש אש	שמתיירא	מאשו	של הקב"ה,	שבשעה
ב		הן	יש	אש	אוכלת	אש	אשו	של הקב"ה'	שהיא אוכלת	אשן	של מלאכי	השרת	ויש אש	שמתיירא'	מן האש		שבשעה
ט			יש	אש	אוכלת	אש	וזו אשו	של הק'ב'ה'	שאוכלת	אשן	של מלאכי	השרת:	ויש אש	ומתיירא	מאש		שבשעה
ק	להקבה'		יש	אש	אוכלה	אש	זו אישו	של הקבה'	שהיא אוכלת	אישן	של מלאכי	השרת	ויש אש	שמתייראה	מאש	של מלאכי השרת	שבשעה
ה	להק'		יש	אש	אוכלה	אש	זו אשו	של הק'	שהיא אכלת	אשן	של מ' מלאכי	השרת,	ויש אש	שמתירא	מאשו	של הק'	שבשעה
ל	להק'		יש	אש	אוכלת	אש	זה אשו	שלהק'	שהיא אוכלת	אשן	שלמלאכי	השרת	ויש אש	שמתיירא	מאשו	שלהק'	שבשעה
ו			יש	אש	אוכלת	אש	זו אשו	שלהקב"ה	שהיא אוכלת	אש	שלמלאכי	השרת	ויש אש	מתירא	מאשו	של הקב"ה	שבשעה
ז	להק'ב'ה'		יש	אש	אוכלת	אש	זה אשו	של הק'ב'ה'	שהיא אוכלת	אש	של מלאכי	השרת	ויש אש	שמתיירא	מאשו	של הק'ב'ה'	שבשעה
ר	להב"ה		יש	אש	אוכלת	אש	זה אישו	שלהק"בה	שהיא אוכלת	גוש	שלמלאכי	השר'	ויש אש	שמתיירא	מאשו	שלהק"בה	שבשעה
זֿ	להש' יתי'		יש	אש	אוכלת	אש	זה אשו	שלהש' יתי'	שהיא אוכלת	אש	שלמלאכי	השרת	ויש אש	שמתיירא	מאשו	שלהש' יתי'	שבשעה
אֿ		הן															
א		הן															
פ		הן															

ד:א	שירדו	חנניה	מישאל	ועזריה	לכבשן	האש	ירד	גבריאל	וצינן	את האש	ולא	היה	רשות	לכבשן	להבעיר.
ב	שירדו	חנניה	מישאל	ועזריה	לכבשן	האש	ירד	גבריאל	וצנן	האש	ולא	היה	רשות	לכבשן	להבעיר
ט	שירדו	חנניה	מישאל	ועזריה	בתוך הכבשן	של אש	ירד	גבריאל המלאך מפי ק'ב'ה'	וצינן	את האש	ולא	היה לו	רשות	לכבשן	להבעיר/ר ויש אש
ק	שירדו	חנניה	מישאל	ועזריה	לכבשן	האש	ירד	גבריאל	וצינן	אותה	ולא	היתה	יכולה		להבעיר
ה	שירדו	חנניי	מישי	ועז'	לכבשן	האי/	ירד	גבריאל	וצינן	את האש	ולא	היה	רשות	לכבשן	להבעיר,
ל	שירדו	חנניה	מישאל	ועזריה	לכבשן	האש	ירד	גבריאל	וצינן	את האש	ולא	היה	רשות	לכבשן האש	להבעיר
ו	שירדו	חנניה	מישאל	ועזריה	לכבשן	האש	ירד	גבריאל	וצינן	את האש	ולא	היה	רשות	לכבשן	להבעיר
ז	שירדו	חנניה	מישאל	ועזריה	לכבשן	האש	ירד	גבריאל	וצינן	את האש	ולא	היה	רשות	לכבשן האש	להבעיר
ר	שהפיל	חנניי	מישי	ועזר'	לכבשן	האש	ירד	גבריאל	וצינן	את האש	ולא	היה	רשות	לכבשן האש רשות	להבעיר
זֿ	שירדו	חנניי	מישי	ועזר'	לכבשן	האש	ירד	גבריאל	וצנן	את האש	ולא	היה	רשות	לכבשן האש	להבעיר
אֿ															
א															
פ															

ד:א																
ב									ויש אש	אוכלת		זו	אשו	של אליהו,		שנ'	ואת המים	אשר בתעלה
ט	אוכלת ושותה [ויש אש אוכלת ושותה] ויש אש שותה ואינה אוכלת								ויש אש	שאוכלת ושותה		היא	אשו	של אליהו	הנביא	דכתי״	וכל	אשר בתעלה
ק									ויש אש	אוכלת ושותה		זו	אישו	של אליהו		שני	ואת המים	אשר בתעלה
ה									ויש אש	אכלת ושותה,		זו	אשו	של אליהו		שני	ואת המים	אשר בתעלה
ל									ויש אש	שאוכלת ושותה		זה	אשו	שלאליהו		שני	ואת המים	אשר בתעלה
ו									ויש אש	שהיא אוכלת ושותה		זה	אישו	של אליהו		שני	ואת המים	אשר בתעלה
ז									ויש אש	שאוכלת ושותה		זה	אשו	של אליהו		שני	ואת המים	אשר בתעלה
ר									ויש אש	שאוכלת ושותה		זה	אשו	שלאליהו		שני	ואת המים	אשר בתעלה
זׂ									ויש אש	שאוכלת ושותה		זה	אשו	שלאליהו		שני	ואת המים	אשר בתע׳
אׂ																		
א									יש	אוכלת לחין ויבשים		כגון	אשו	דאליהו				
פ									יש	אוכלת לחין כיבישין		כוכן	אשו	דאליהו				

ד:א																								
ב									ויש אש	שותה	ואינה	אוכלת	זו	אשה	של חמה	ויש אש	אוכלת	ואינה	שותה	זו	אש	שלנו	ויש	אש
ט									ואש	שותה	ואינה	אוכלת	היא אש	החולים:									ויש	אש
ק									ויש אש	ששותה	ואינה	אוכלת	זו אשן	של חולים		ויש אש	אוכלת	ואינה	שותה	זו	האש	שלנו	ויש	אש
ה									ויש אש	שותה	ואינה	אכלת	זו אשו	של חמה		ויש אש	אוכלת	ואינה	שותה	זו	אש	שלנו,	ויש	אש
ל									ויש אש	ששותה	ואינה	אוכלת	זה אשו	שלחמה		ויש אש	אוכלת	ואינה	שותה	זה	אש	שלנו	ויש	אש
ו									ויש אש	שותה	ואינה	אוכלת	זה אשו	של חמה		ויש אש	אוכלת	ואינה	שותה	זה	אש	שלנו	ויש	שאינה
ז									ויש אש	שותה	ואינה	אוכלת	זה אשו	שלחמה		ויש אש	אוכלת	ואינה	שותה	זה	אש	שלנו	ויש	אש
ר									ויש אש	שותה	ואינו	אוכל	זה אישו	של חמק		ויש אש	אוכל	ואינו	שותה	זה	אש	שלנו	ויש	אש
זׂ																ויש אש	אוכלת	ואינו	שותה	זה	אש	שלנו	ויש	(אינו) אש
אׂ																								
א									ויש	שותה	ואינה	אוכלת		דחולין									יש	לא
פ									ויש	שותה	ואינה	אוכלת		דחולים									יש	לא

ד:א																								
ב									אוכלת		ולא	שותה	-	זו		אשן	של מלאכי	השרת,						
ט									אוכלת		ולא	שותה		והיא		אשן	של מלאכי	השר/ת/	שהן כולן אש ואילו היתה שותה או אוכלת לא היה אדם רואה מלאך ומתקיים שלא ישרפהו				ולא היה מדבר
ק									אוכלת		ולא	שותה		זו	היא	אישן	של מלאכי	השרת						
ה									אוכלת		ולא	שותה		זו		אש	של מלאכי	השרת,						
ל									אוכלת		ולא	שותה		זה		אשן	שלמלאכי	השרת						
ו					שותה		ואינה			אוכלת	זה			אשן		של מלאכי	השרת							
ז					אוכלת		ולא	שותה			זה			אי״ישן		של מלאכי	השרת							
ר					אוכל		ולא	שותה			זה			אש		שלמלאכי	השרת							
זׂ					אוכל		ואינו	שותה			זה			אש		שלמלאכי	השרת							
אׂ																								
א					אוכלת		ולא	שותה									דמלאכי	השרת	יש אוכלת ואינה שותה אש שלנו					
פ					אוכלת		ולא	שותה									דמלאכי	השרת	יש אוכלת ולא שותה שלנו					

ד:א																								
ב													ולא עוד	אלא	שאשש	אינה	אלא	לפי	שעה	אבל	אשו	של ה׳ביה׳		
ט	עמו שמא ישרפהו בהבל פיו..												ועוד		שהאש שלך	אינה	אלא	לפי	שעה		ואשו	של הק׳ב׳ה׳	אין לה הפסק	
ק													ולא עו׳	אלא	שאש שלך			לפי	שעה	אבל	אישו	של הקבה׳		
ה													ולא עוד	אלא	שאש שלך	אינה	אלא	לפי	שעה,	אבל	אשו	של הק׳		
ל													ולא עוד	אלא	שאש שלך	אינה	אלא	לפי	שעה	אבל	אשו	שלהק׳		
ו															והאש שלך	אינה	אלא	לפי	שעה	אבל	אשו	שלהקב״ה		
ז													ולא עוד	אלא	שאש שלך	אינה	אלא	לפי	שעה	אבל	אשו	של הק׳ב׳ה׳		
ר													ולא עוד	אלא	שאש שלך	אינה	אלא	לפי	שעה	אבל	אישו	שלהק׳		
זׂ													ולא עוד	אלא	אש שלך	אינה	אלא	לפי	שעה	אבל	אשו	שלהש׳ יתׂ		
אׂ																				אבל	אש	של הקב״ה		
א									יש אש דוחה אש			דמיכאל		אש אוכלת אש של הק׳			ואש שלך	אינו	אלא	לשעה		אבל		של הק׳	
פ									יש אש דוחה אש			דמיכאל		ויש אש אוכלת אש של הק׳ב׳ה׳			ואש שלך	אינה		לשעה קלה		אבל		של הק׳ב׳ה׳

ד:א																								
ב																								
ט																								
ק																								
ה																								
ל																								
ו																								
ז																								
ר																								
זׂ																								
אׂ																								
א																								
פ																								

ד:א																								
ב																								
ט																								
ק																								
ה																								
ל																								
ו																								
ז																								
ר																								
זׂ																								
אׂ																								
א																								
פ																								

ד:א																								
ב																								
ט																								
ק																								
ה																								
ל																								
ו																								
ז																								
ר																								
זׂ																								
אׂ																								
א																								
פ																								

ד:א	
ב	
ט	וא״ר ברכיה הכוונה בזה דחשבניה דהדין כחשבני/ה/ ד׳ניפ׳ש׳. כי ההולך אחר תאוות הנפש הבהמית המתאוה תדון שם:
ק	
ה	ריבוא פרסאות
ל	
ו	
ז	
ר	
זׂ	
אׂ	
א	
פ	

ד:א	ועוד:		שבעה		מדורין	יש	בגהינם,	וכל מדור ומדור		עומקו	מאה	ריבוא	פרסאות	ורחבו	שבע	ריבוא	פרסאות	והתחתון	שבהם	ארקא	שמו,	והוא
ב	ועוד			ארבעה	מדורי׳	יש	לגהנם	וכל מדור ומדור		עמקו	ק׳	ריבוא	פרסאות.	ורחבו	ז׳		פרסאות.	והתחתון	שבהם	ארקא	שמו	והוא
ט		ושוב		ארבעה	מדורים	יש	בגהינם	וכל מדור ומדור		עומקו	מאה	רבוא	פרסאות	ורחבו	שבע	מאות	פרסה	והתחתון	שבהם	ארקא	שמו	והוא
ק		שהרי	שבעה		מדורין	יש	בגהינם	וכל מדור ומדור		עומקו	מאה	ריבוא	פרסאות	ורוחבו	שבעה	ריבוא	פרסאות	והתחתון	שבהם	ארקא	שמו	והוא
ה	ועוד		ז׳		מדורין	יש	בגהינם	וכל מדור ומדור		שמקו	מאה	ריבוא	פרסאות,	ורחבו	ז׳	ריבוא	פרסאות	והתחתון	שבהם	ארקא	שמו	והוא
ל	ועוד		שבעה		מדורים	יש	בגיהנם	וכל מדור ומדור		עומקו	מאה	ריבוא	פרסאות	ורוחבו	שבע	ריבוא	פרסאות	והתחתון	שבהן	ארקא	שמו	והוא
ו	ועוד		שבעה		מדורי אש	יש	בגיהנם	וכל מדור ומדור	יש בו	עומק	מאה	רבא	פרסאות	ורחבו	שבע	רבוא	פרסאות	והתחתון	שבהם	ארקא	שמו	והוא
ז																		והתחתון	שבהם	ארקא	שמו	והוא
ר																		והתחתון	שבהם	ארקא	שמו	והוא
זׂ																		והתחתון	שבה?ן/ם?	ארקא	שמו	והוא
אׂ	ועוד		שבעה		מדורו׳	יש	בגיהנ׳	וכל מדור ומדור				ריבוא	פרסאות					ותחתיות	שבהן	ארקא	שמו	
א	ועוד		ז׳		מדורי׳	יש	בגהינם	וכל מדור ומדור		עומקו	ק׳	ריבוא	פרסאות					ותחתון	שבהן	ארקא	שמו	
פ	ועוד		ז׳		מדורין	יש	בגיהנם	וכל מדור ומדור		עומקו	ק׳	ריבוא	פרסאות					ותחתון	שבהן	ארקין	שמו	

ד:א	חציו	אש	וחציו	ברד,		וכשדנין	בו	מוציאין	אותו	מאש לברד	ומברד לאש.		ועוד		מידה	אחרת,	יש בו
ב	חציו			ברד	וחציו אש	וכשדנין		מוציאין	אותו	מאש לברד	ומברד לאש		ועוד	יש בו	מדה	אחרת	כי יש בו
ט	חציו			ברד	וחציו אש	וכשדנין	את	הרשע	אותו	מאש לברד	ומברד לאש		ועוד		מדה	אחרת	יש בו
ק	חציו	אש	וחציו	ברד		וכשדנין	בו את	האדם הרשע	אותו	מאש לברד	ומברד לאש		ועוד		מדה	אחרת	יש בה
ה	חציו	אש	וחציו	ברד,		וכשדנין	בו	לרשע	אותו	מאש לברד,	ומברד לאש,		ועוד		מידה	אחרת,	יש בו
ל	חציי	אש	וחציו	ברד		וכשדנים	בו את	הרשע	אותו	מאש לברד	ומברד לאש		ועוד		מידה	אחרת	יש בו
ו	חציי	אש	וחציו	ברד		וכשדנין	בו את	הרשע	אותו	מאש לברד	ומברד לאש		ועוד		מדה	אחרת	יש בו
ז	חציי	אש	וחציו	ברד		וכשדנין	בו את	הרשע	אותו	מאש לברד	ומברד לאש		ועוד		מדה	אחרת	יש בו
ר	חציו	אש	וחציו	ברד		וכשדנים	בו	הרשע	אותו	מאש לברד	ומברד לאש		ועוד		מידה	אחרת	יש בו
זׂ	חציו	אש	וחציו	ברד		וכשדנים	בו את	הרשע		מאש לברד	ומברד לאש		ועוד		(מ) מדה	אחרת	יש בו
אׂ	וחציי	אש	וחציי	ברד				וכשרשעי׳	נידונן	?מטרידין?		מברד לאש	ומאש לברד				ויש בו
א	וחציו	אש	וחציו	ברד				וכשהרשעים	נידונין בו	מטרפי	אותו	מאש לברד	ומברד לאש		וכן		
פ	וחציו	אש	וחציו	ברד				וכשהרשעים	נידונין בו	מטרפין	אותו	מאש לברד	ומברד לאש		וכן		

ד:א	עקרב		אחד		ויש בו		תשע מאות	ותשעים	ותשע	חוליות,	וכל	חוליא	וחוליא	יש בה	תשע מאות	ותשעים	ותשע	חביות	של דם.	וכל
ב	עקרב		אחד		ויש בו		תשע מאות	ותשעים	ותשע	חוליות	וכל	חוליא	וחוליא	יש בה	תשע מאות	ותשעים	ותשע	חביות	של דם	וכל
ט	עקרב		אחד	יש בו	ובו		תשע מאות	ותשעי׳ם/	ותשע	חוליות	וכל	חוליא	וחוליא	יש בה	תשע מאות	ותשעים	ותשע	חוליות	של דם	וכל
ק	עקרב		אחד	יש בתוכה	ויש בו		תשע מאות	ותשעים		חוליות	וכל	חו]ליה	וחוליא	יש בה	תשע מאות	ותישעים	ותישעה	חביות	מחמת תנינים	וכל
ה	עקרב		אחד		ויש לו		תשע מאות	ותשעים	ותשעה	חליות	וכל	חוליא	וחוליא	יש בה	תשע מאות	ותשעים	ותשעה			
ל	יש עקרב		אחד		ויש לו		תשע מאות		ותשע	חוליות	וכל	חולייא	וחולייא	יש בה	תשע מאות	ותשעים	ותשע	חביות	שלדם	וכל
ו	יש עקרב		אחד		ויש בו		תשע מאות	ותשעים	ותשע	חליות	וכל	חליא	וחליא	יש בו	תשע מאות		ותשע	חביות	של דם	וכל
ז	יש עקרב		אחד		ויש לו		תשע מאות		ותשע	חוליות	וכל	חולייא	וחולייא	יש בה	תשע מאות	ותשעים	ותשע	חביות	שלדם	וכל
ר	יש עקרב		אחד		שיש לו	טי	מאות		וטי	חוליות	ועל כל	חוליא	וחוליא	יש לו	תשע מאות	וצ״ט		חביות	שלדם	וכל
זׂ	עקרב		אחד		ויש לו		תשע מאות	ותשעים	ותשע									חביות	שלדם	וכל
אׂ	אקרב	[נ״א עקר?ר?]	אחת		ויש בו	טי	מאות			חוליו׳	וכל	חוליא	וחוליא	יש בו			כטי׳	חביות	של דם	וכל
א	עקרב		אחד		ויש בו	טי	מאות		וטי	חוליות	ועל כל	חוליא	וחוליא	יש בו			צ״ט	חביות	של דם	וכל
פ	עקרב		אחד		ויש בו	טי	מאת			חליות	ועל כל	חוליא	וחוליא	יש בו			צ׳ט	חביות	של דם	וכל

ד:א	חבית	וחבית	יש בו	תשע מאות	ותשעים	ותשעה	לוגין.	ואדם	שכופר	בהקב״ה	ומשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בכולם.	ואנו,	היאך	נשתחוה
ב	חבית	וחבית	יש בו	תשע מאות	ותשעים	ותשעה	לוגין	ואדם	שכופר	בהק׳ב׳ה׳	ומשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בכולם	ואנו	היאך	נשתחוה
ט	חבית	וחבית	יש בו	תשע מאות	וצ״ט		לוגין	ואדם	שכופר	בהק׳ב׳ה׳	ומשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בכולם	ואנו	היאך אנו	משתחוים
ק	חבית	וחבית	יש בה	תשע מאות	ותשעים	ותשעה	לוגין של מרה	ואדם	שכופר	בהקבה׳	ומשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בכולן		והיאך	נשתחווה
ה							לוגין	ואדם	שכופר	בהק׳	ומשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בכולם,	ואנו	היאך	נשתחוה
ל	חבית	וחבית	יש בו	ת׳ת׳ק׳צ׳ט׳			לוגין	ואדם	שכופר	בהק׳	ומשתחוה	אל הצלם	דנין	אותו	בכולם	ואנו	היאך	נשתחוה
ו	חבית	וחבית	יש בו	תשע מאות	ותשעים	ותשעה	לוגין	ואדם	שכופר	בהקב״ה	ומשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בככם	ואנו	היאך	נשתחוה
ז	חבית	וחבית	יש ?בו?	תשע מאות	ותשעים	ותשע	לוגין	ואדם	שכופר	בהקבה	ומשתחוה	לצלם	דין	אותו	בכולם	ואנו	היאך	נשתחוה
ר	חבית	וחבית	יש בו	בו	טי	מאות	וצ״ט	לוגין	ואדם	שכופר	בהב״ה	ומשתחוה	לצלם	דנים	אותו	בכולם	ואנו	היאך	נשתחוה
זׂ	חבית	וחבית	יש בו					לוגין	ואדם	שכפר		בהש׳ יתׂ	ומשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בכולן	ואנו	היאך	נשתחו׳
אׂ	חביות	וחביות	יש		תתקצ״ט			לוגין	וכל אדם	שכופר	בהקב״ה		ומשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בכולן	ואנו	איך	נשתחוה
א	חבית	וחבית	יש בה		טי	מאות	וצ״ט	לוגין	של מרה	ואדם	שכפר	בהק׳	והשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בכולן	ואנו	היאך	נשתחוה
פ	חבית	וחבית	יש בה		טי	מאות	וצ׳טי	לוגין		ואדם	שכופר	בהק׳ב׳ה׳	ומשתחוה	לצלם	דנין	אותו	בכולן	ואנו	היאך	נשתחוה

ד:א	לצלמא	דדהבא!					ואילמלי		לא		קידשו		את שמך	כבר	אבדנו		מן העולם.	
ב	לצלמא	דדהבא	דידך					ואילו	לא		קדשו		את שמך	כבר	אבדנו		מן העולם	
ט	לצלמך				ואמרו	שאלמלא			לא		קד/שו/	ישראל	את הש׳	כבר היו	נאבדים		הכל	
ק	אנן לצלמא	דדהבא					ואילמלא		לא		קדשו		את שמך	כבר היינו	נאבדין		מן העולם	הזה
ה	לצילמא	דדהבא,					ואילמלי		לא		קידשו		את שמך	ככר	אברהו		מן העולם,	
ל	לצלם	דדהב					ואילמלי		שחנגייה מישאל ועזריה		קידשו		את שמך	כבר	נאבדתי		מן העולם	
ו	לצלם	דדהבא		כל זה אמרו		לנבוכדנצר הרשע		ואילולי			שקדשו		את שמך	כבר	אבדתי		מן העולם	
ז	לצלם	די דהבא					ואלמלי				שקידשו		את שמך	כבר	אבד?תי?		מן העולם	
ר	לצלם	די דהוא					ואילמלא				שקידשו		את שמך	כבר	איבדנו		מהעולם	
זׂ	לצלם	די דהבא					ואילמלא				שקדשו		שמך	כבר	נאבדתי		מן העולם	
אׂ	לצלמך								ל?א?		שקידשו		שמך		בעולם			
א	לצלמך							ואילולי	אותן צדיקים		שקידשו		שמך	כבר	אבדנו		מן העולם	
פ	לצלמך							ואילולי	אותן צדיקים		שקדשו			כבר	אבדנו		מן העולם	

ד:א	ועכשיו	עמד	עלי	המן	הרשע			ובקש	לעקור	את	הגפן,			ולא	גזר
ב	ועכשיו	עמד	עלינו	המן	הרשע			ובקש	לעקור	את	הגפן			שלא	גזר
ט	ועכשיו	עמד	עלינו	המן	הרע	והצר הזה שם עצמו ע״ז לכרוע ולהשתחוות לו		ובקש	לעקור		הגפן	משורשו ועיקרו	היינו דכתיב גפן ממצרים תסיע	כי לא	חשב
ק	ומן העולם הבא	ועכשיו	עמד	עלי	המן	הרשע		וביקש	לעקור	את	הגפן			ולא	גזר
ה		ועכשיו	עמד	עלי	המן,			וביקש	לעקור	את	הגפן				
ל		ועכשיו	עמד	עלי	המן	הרשע		וביקש	לעקור	את	הגפן	כולה		ולא	גזר
ו		ועכשיו	עמד	עלי	המן	הרשע		ובקש	לעקור	את	הגפן			ולא	רצה
ז		ועכשיו	עמד	עלי	המן	הרשע		ובקש	לעקור	את	הגפן			ולא	גזר
ר		ועכשו	עמד	עלי	המן	הרשע		וביקש	לעקור	את	הגפן			ולא	גזר
זׂ		ועכשיו	עמד	עלי	המן	הרשע		ובקש	לעקור	את	הגפן			ולא	גזר
אׂ		עכשיו	יעמוד		המן	הרשע		ל(מ)בקש			הגפן				
א		עכשיו	עמד	עלינו	המן	הרשע		ומבקש	לעקור׳		הגפן				
פ		ועכשיו	עמד	עלינו	המן	הרשע		ומבקש	לעקור		הגפן				

ד:א	על	מחצה	ולהניח	מחצה	או	שליש	או	רביע		אלא		את	הגפן	כולה.	שנאמר	להשמיד	להרוג	ולאבד	[את כל	היהודים].	
ב	על	מחצה	ולהניח	מחצה	או	שליש	או	רביע		אלא			הגפן	כולה	שני	להשמיד	להרוג	ולאבד	את כל	היהודים	מנער ועד זקן
ט	לעקור	מחצה	ולהשאיר	מחצה	ולא	שליש	ולא	רביע	להשאיר	אלא			על	כולם	גזר דכתיב	להשמיד	להרוג	ולאבד	את כל	עם ומדינה	
ק	על	מחצה	ולהניח	מחצה	או	שליש	או	רביע	להשמיד	אלא		את	הגפן	כולה	שני	להשמיד	להרוג	ולאבד			
ה			?	?										כולה	שני	להשמיד	להרוג	ולאבד		,,,	
ל		להניח		מחצה	או	שליש	או	רביע		אלא	להשמיד	את		הכל	שני	להשמיד	להרוג	ולאבד			
ו		להניח		מחצה	או	שליש	או	רביע		אלא		את	הגפן	כלה	שני	להשמיד	להרוג	ולאבד			
ז		להניח		מחצה	או	שליש	או	רביע		אלא		את	הגפן	כולה	שני	להשמיד	להרוג	ולאבד			
ר		להניח		מחצה	או	שליש	או	רביע		אלא		את	הגפן	כולה	שני	להשמיד	להרוג	ולאבד	וכו׳		
זׂ		להעמיד		מחצי	או	שליש	או	רביע		אלא			הגפן	כולה	שני	להשמי׳	להרוג	ולאבד	את כל	היהודי׳	וגו׳
אׂ														כולה	דכתיב	להשמיד	ולהרוג	ולאבד	את כל	היהודהודים	
א														כולה	דכתי׳	להשמיד	להרוג	ולאבד			
פ														כולה	דכתי׳	להשמיד	להרוג	ולאבד	את כל	היהודים	וגו׳

ד:ז	ותבואנה	נערות	אסתר	וסריסיה	ויגידו	לה	ותתחלחל	המלכה מאד		יש אומרים	מעוברת היתה	והפילה,			וכן הוא אומר	על כן	מלאו
ב							ותתחלחל	המלכה מאד		י״א	מעוברת היתה	והפילה			וכן הוא אומ׳	על כן	מלאו
ט							ותתחלחל	המלכה מאד	וגו׳	י״א	מעוברת היתה	והפילה			וכן הכתוב אומר		מלאו כל
ק	ותבואנה	נערות	אסתר	וסריס[י]ה	ויגידו	לה	ותחלחל	המלכה מאד	וכו׳	יש אומרי׳	מעוברת הייתה	והפילה			שכן הוא אומ׳	על כן	
ה	ותבואנה	נערות	אסתר,				ותתחלל	המלכה,		יש אומ׳	מעוברת הייתה	והפילה			וכן הוא אומ׳	על כן	מלאו
ל	ותבאנה	נערות	אסתר	וסריסיה	ויגידו	לה	ותתחלחל			יש אומ׳	מעוברת היתה	והפילה					
ו	ותבאנה	נערות	אסתר	וסריסיה	ויגידו	לה	ותתחלחל	המלכה מאד		יש אומ׳	מעוברת היתה	והפילה			וכן הוא אומר	על כן	מלאו
ז	ותבואנה	נערות	אסתר	וסריסיה	ויגידו	לה				י״א	מעוברת היתה	והפילה			וכן [הוא] אומ׳	על כן	מלאו
ר										יש אומ׳	מעוברת היתה	והפילה			וכן הוא א[ו]מ׳	על כן	מלאו
זי	ותבאנה	נערות	אסתר	וסריסיה׃	//												
אז	ותבואנה						ותתחלחל	המלכה מאוד		י״א	מעוברת היתה	והפילה			וכן הוא אומר	על כן	מלאי
א	ותבואנה	נערות	אסתר	וסריסיה	ויגידו	לה	ותחלחל	המלכה מאוד		יש אומ׳	מעוברת הייתה	והפילה			וכן הוא אומ׳	על כן	מלאו
פ	ותבואנה	נערות	אסתר	וסריסיה	ויגידו	לה	ותחלחל	וגו׳		יש אומרת	מעוברת היתה	והפילה		ויש אומרים	וכ׳ה׳א׳	על כן	מלאו

ד:ז	מתני	חלחלה. [צירים אחזוני כצירי יולדה].			
ב	מתני	חלחל׳			
ט	מותני	חלחלה			
ק	מתניי מלאו	חלחלה	צירים אחזוני כצירי יולדה	ויש אומ׳ שפ[י]רסה נידה	
ה	מתני	חלחלה,			
ל					
ו	מתני	חלחלה			
ז	מותני	חלחלה			
ר	מתני	חלחלה			
זי					
אז	מתני	חלחלה			
א	מתני	חלחלה וגו׳			
פ	מתניי	חלחלה			

ד:ה	ותקרא	אסתר	להתך [...]	ויגד לו מרדכי	את	כל אשר	קרהו.	ברמז	דבר	לה על	המן	שהוא	מגזע	עמלק	שכתוב	בו	אשר קרך
ב					את	כל אשר	קרהו	רמז		לה על	המן	שבא	מזרע	עמלק	דכתי׳ב	ביה	אשר קרך
ט	ותקרא	אסתר	להתך	ויגד לו מרדכי	את	כל אשר	קרהו	רמז	הכתוב	על	המן	שבא	מזרע	עמלק	שכתוב	בו	אשר קרך
ק	ותקרא	אסתר	להתך מסר המלך וגו׳	ויגד לו מרדכי	את	כל אשר	קרהו	בו בדבר	דבר	לה על	המן	שהוא	מגזע	ע[ל]מ[ל]ק	שכתי׳	ביה	אשר קרך
ה	ותקרא	אסתר	להתך	ויגיד לו מרדכי	את	כל אשר	קראו	ברמז	דבר	לה על	המן	שהוא	מ׳׳	ז׳מ׳ז׳גדע	עמלק	שכתי׳	בו אשר קרך
ל	ותקרא	אסתר	להתך וגו׳	ויגד לו מרדכי	את	כל אשר	קרהו	בְּ-רמז	דיבר	לה על	המן	שהוא	מגזע	עמלק	שכתוב	בו	אשר קרך
ו	ותקרא	אסתר	להתך וגו׳	ויגד לו מרדכי	את	כל אשר	קרהו	בְּרמז	הגיד	לה על	המן	שהוא	מגזע	עמלק	שכתוב	בו	אשר קרך
ז				ויגד לו מרדכי	את	כל אשר	קרהו	ברמז	דיבר	לה על	המן	שהוא	מגזע	עמלק	שכתי׳	בו	אשר קרך
ר			ויצא התך אל מרדכי וכו׳	ויגד	את	כל אשר	קרהו	ברמז	דיבר	לה על	המן	שהוא	מגזע	עמלק	שכתו׳	בו	אשר קרך
אז	ותקרא	אסתר	להתך		את	כל אשר	קרהו	ברמז	ז׳דיבר?	לה על	אותו	שבא	מזרע		שכתוב	בו	אשר קרך
א	ותקרא	אסתר	להתך	ויגד לו מרדכי	את	כל אשר	קרהו	ברמז	דבר	לה על	המן	שבא	מאותו רשע		שני	בו	אשר קרך
פ	ותקרא	אסתר	להתך	ויגד לו מרדכי	את	כל אשר	קרהו	כי מודים	לדברי	לה על	המן	שבא	מאותו רשע		שני	בו	אשר קרך

ד:ה	בדרך.		ויבא	התך [...]	כשראה	המן	להתך	נכנס	ויוצא	בעטו	והרגו,		לפיכך	אין	מזכירו	עוד.
ב	בדרך		ויבא	התך	כשראה	המן	להתך	נכנס	ויוצא	בעט בו	והרגו		לפי׳	אינו	מזכירו	עוד
ט	בדרך		ויבא	התך כו׳	וכשראה	המן	להתך	נכנס	ויוצא	בעט בו	והרגו		לפיכך	אין הכתוב	מזכירו	עוד
ק	בדרך		ויבוא	התך וגו׳	כשראה	המן	להתך	נכנס	ויוצא	מאת	מרדכי		לפיכך	אינו	מזכירו	עוד
ה	בדרך		ויבא	התך	כשראה	המן	להתך	נכנס	ויעא			בעטו	והרגו		לפי	שאין	מזכירו	עוד
ל			ויבא	התך וגו׳	כשראה	המן	להתך	נכנס	ויוצא			בעטו	והרגו		לפיכך	אין	מזכירו	עוד
ו	בדרך		ויצא	התך וגו׳	כשראה	המן	להתך	נכנס	ויוצא			בעטו	והרגו		לפיכך	אין	מזכירו	עוד
ז			ויבא	התך וגו׳	כשראה	המן	להתך	נכנס	ויוצא			בעז׳׳	והרגו		לפיכך	אין	מזכירו	עוד
ר	בדרך	ואת פתשגן כתב הדת וכו׳.	ויבא	התך	כשראהו	המן	להתך	נכנס	ויוצא			בעטו	והרגו		לפיכ׳	אין	מזכירו	עוד
אז	בדרך		ויבא	התך	כיון	שראה	אותו	רשע	נכנס בו	ויוצא		בעט בו	והרגו		תידע׳׳׳ שכן הוא	דאח״כ	אין	מזכירו
א	בדרך		ויבא	התך	כיון	שראהו	אותו	רשע	נכנס	ויוצא		בעטו	והרגו		תדע שכן הוא	דשוב	אינו	מזכירו
פ	בדרך		ויבא	התך	כיון	שראהו	אותו	רשע	נכנס	ויוצא		מבעטו	ואינ(י)ו		תדע שכן הוא	שהרי שוב	אינו	מזכירו

ד:ה	אמר	הקב״ה:	הואיל	וכך נהיה		רוח הקודש	תהא	משמשת	ביניהם,	שנאמר:	ויאמר מרדכי	להשיב אל אסתר.
ב	אמ׳	ה׳ב׳ה׳	הואיל		ונהרג		תהא	משמשת	בהם	שנאמ׳		
ט	אמר	הק׳ב׳ה׳	הואיל		ונהרג	רוח הקדש	תהא	משמשת	בי׳נ׳יהן?	היינו דכתי׳ב		
ק	אמ׳	הקבה׳	הואיל	וכן היה	הדבר אם כן	ברוח הקדש	יהיו	משתמשין	בו	שני	ויאמר מרדכי	להשיב אל אסתר
ה	אמ׳	הק׳ב׳/	הואיל	וכך ניהיו		רוח הקודש	תהא	משמשת	ביניהם	שני	ויאמר מרדכי	להשיב אל אסתר
ל	אמ׳	הק׳	הואיל	וכך נהיה		רוח הקודש	תהא	משמשת	בהם	שני	ויאמר מרדכי	להשיב אל אסתר
ו	אמ׳	הקב״ה	הואיל	וכך נהיה		רוח הקדש	תהא	משמשת	ביניהם	שני	ויאמר מרדכי	להשיב אל אסתר
ז	אמ׳	הק׳ב׳ה׳	הואיל	וכך נהיה		רוח הקודש	תהא	משמשת	בהם	שני	ויאמר מרדכי	להשיב אל אסתר
ר	אמ׳	ה׳ב׳ה׳	הואיל	וכך נהיה		רוח הקודׁ׳	תהא	משמשת	בהם	שני	ויאמ׳ מרדכי	להשיב אל
אז	אמר	הק׳	הואל	וכן הוא	תהא	רוח הקודש		משרׁ׳ת?	ביניהן	דכתי׳	ויאמר מרדכי	להשיב אל אסתר
א	אמ׳	הק׳	הואיל	וכן הוא	תהא	רוח הקדש		משמשת	ביניהן	דכתי׳	ויאמר מרדכי	להשיב אל אסתר
פ	אמ	הק׳ב׳ה׳	הואיל	וכן הוא	תהא	רוח הקודש		משמשת	ביניהם	דכתי׳	ויאמר מרדכי	להשיב אל אסתר